

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்  
அரசுறவியல் துறை  
மற்றும்  
அரசுறவியல் துறை பழைய மாணவர் ஒன்றியம்  
எற்பாட்டுல்

“கிளம்பிரச்சினைக்கான அரசியல் தீர்வு பற்றிய  
உரையாடல்”

தொடர்-1

கிளம்பிரச்சினை சார்ந்து அரசியல் தீர்வுக்கான வாய்ப்பும் யதார்த்தமும்  
2022

பேராசிரியர் கே.ரி.கணேசலிங்கம்

அனுசரணை  
சமூக விஞ்ஞான ஆய்வு மையம்

పీఠాన్తరిక్షమ లక్ష్మణ పీఠాన్తరిక్షమ

అంగాల ఉపరిభాగాలలో

స్వార్థయ

పీఠాన్తరిక్షమ పీఠాన్తరిక్షమ అంగాల ఉపరిభాగాలలో

స్వార్థయ

యిందుల్లా కూడా చెందినింటి నిండినింటి విశేషాలు

పీఠాన్తరిక్షమ

## அறிமுகம்

இலங்கை இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு பற்றிய உரையாடல் கடந்த எழுது வருடங்களாக நிகழ்ந்துவருகிறது. மீண்டும் ஜனாதிபதி ரணில் விக் கிரமசிங் ஹா 10.11.2022 அன்று பாரானுமன்றத்தில் உரையாற்றும் போது 75வது சுதந்திர தினத்திற்கு முன்பு தமிழர்களின் பிரச்சினைக்கு தீர்வு எட்டுவெதன அதிரடி அறிவிப்பொன்றை முன்வைத்தார். தீபாவளிக்கு தீர்வு, புதுவருடத்திற்கு தீர்வு என்ற தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைவரையும் விஞ்சமளவுக்கு ஜனாதிபதியின் அறிவிப்பு அமைந்துள்ளது. தீருகள் முன்வைக்கப்படும் போது அவற்றை கொழுத்தியவர்கள், தீர்வு உடன்படிக்கைகளுக்கு எதிராக பாதுயாத்திரை மேற்கொண்டவர்கள், பிராந்திய சர்வதேச மட்டத்தில் சதிவலைகளைப் பின்னியவர்கள் தற்போது தமிழ் தரப்பின் ஒற்றுமை பற்றி அதிகம் கேள்வி எழுப்புகிறார்கள். தென் இலங்கைய அரசியல் தலைவர்களிடம் காணப்பட்ட திட்டமிட்ட இனவாத அரசியலும் அவர்களது ஒன்றுமையின்மையுமே இனப்பிரச்சினை தீர்வற்றுப் போகவும் அதன் விளைவாக கடந்த எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளாக இரத்த ஆறு ஓடியதற்கும் காரணம் என்பதை மறைத்துவிட்டு மீண்டும் ஒரு சதிவலைக்கு தயாராகிறார்களா என்ற சந்தேகம் தமிழ் மக்களிடம் ஏற்பட ஆரம்பித்துள்ளது. அத்தகைய சந்தேகங்கள் ஒன்றும் புதியதோ, இரகசியமானதோ கிடையாது. அது எப்போதும் உலகத்திலுள்ள ஒடுக்கப்படும் தேசியங்களுக்கு முன்னாலுள்ள சவாலாகவே காணப்படுகிறது. அத்தகைய சூழ்நிலை யாதார்த்தத்திற்கு ஏற்ப வளைத்துப் போட்டு கையாளுவதே தேசிய இனங்களின் உத்திகளாக அமைய வேண்டும். தமிழ் மக்கள் நீண்டகாலமாக இலங்கைத் தீவுக்குள் தீவை எட்ட முயன்று தோற்றுவர்கள் என்ற அனுபவம் தவிர்க்க முடியாதது. அதற்காக வாய்ப்புக்களை தவறவிடுவதோ தட்டிக்களிப்பதோ அரசியலாகாது. அரசியல் செய்வதே அரசியல் சமூகத்தின் பணியாகும். கடந்தகால அரசியலை அனுபவமாகக் கொண்டு சமகால அரசியல் பரப்புக்குள் தமிழர்களை ஈடுபடுத்துவதும் அதன் விளைவுகளை சாதகமாக்குவதும் அனைத்து தமிழ் அரசியல் சமூகத்திற்கும் உரிய கடமையாகும். இலங்கை இனப்பிரச்சினைக்கான

தீர்வென்பது இலங்கைக்தீவின் அரசியல், பொருளாதார, சமூகப்பண்பாட்டின் நிலைத்திருப்பிற்கான ஆரோக்கியமான செய்முறையாகும். அதனை நோக்கிய உரையாடல் ஒன்றினை இவ்வரங்கு ஏற்படுத்த விளைகிறது.

### அரசியல்-பொருளாதார நெருக்கடி :

இலங்கைக்தீவில் இன்று எழுந்துள்ள அரசியல்-பொருளாதார நெருக்கடி குறுகிய காலத்தில் ஏற்பட்ட வடிவமாகவோ அல்லது குறுகிய கால தீர்வுக்கான ஒன்றாகவோ தென்படவில்லை. இலங்கையின் வரலாறு முழுவதும் ஆட்சி செய்த ஆட்சியாளர்கள் அனைவரும் பின்பற்றிய அரசியல் பொருளாதார இராணுவ கொள்கைகளும் அதனை ஊக்குவித்த பிராந்திய சர்வதேச அரசியலின் அணுகுமுறைகளும் அடிப்படை காரணங்களாகவே தெரிகிறது. இலங்கை ஒரு விவசாய நாடாக இருந்த போதிலும் உள்நாட்டு நுகர்வில் உலக நாடுகளின் இறக்குமதியில் தங்கியிருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை எதிர்கொண்டது. இதற்கான அடிப்படைக் காரணம் இலங்கை அரசியலின் அரசியலமைப்பு முறைகளும் அவற்றினை ஆதாரமாகக்கொண்ட அரசியல் அதிகார கட்டமைப்புமே ஆகும். அதன் பிந்திய வடிவமே 1978ஆம் ஆண்டு திறந்த பொருளாதார கொள்கையும் அதன் பின்னான அதீதமாக தங்கி வாழும் அரசியல் பொருளாதார அணுகுமுறையும் காணப்பட்டன. இத்தகைய அரசியல் பொருளாதாரத்தை கட்டமைத்த இலங்கை அதிகார வர்க்கமும் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு நாடுகளும் இலங்கையை மேலும் நெருக்கடியை ஊக்குவிக்கும் விதத்தில் மறைமுகமாக செயற்படுத்தின. இலங்கையின் பொருளாதார நிபுணர்கள் இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடி சார்ந்து அரசியல் கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கும் அரசியல் வாதிகளுக்கும் எவ்வித எச்சரிக்கைகளையும் முன்வைக்க முன்வராதது அவர்களது பங் களிப்பும் உள்ளதாகவே தெரிகிறது. தமிழ் அரசியல்வாதிகளும் தமிழ் புலமையாளர்களும் இலங்கைத்தீவு

பற்றி முன்வைக்கும் எந்த கருத்தையும் தென்னிலங்கை ஆட்சியாளர் களும் நிபுணர் களும் ஏற்றுக் கொள் ளாத நிலையொன்று 1980களுக்கு பின்னர் ஏற்படத்தோடங்கியது. இதனால் இலங்கை ஒர் இனவாத எண்ணங்களோடும் அரசியல் பொருளாதாரத்தை இராணுவவாதமாகவும் இனவாதமாகவும் பெளத்த மேலாதிக்கவாதமாகவுமே அடையாளப்படுத்துகின்றனர். அனைத்து அம்சங்களையும் போருக்கு உள்ளால் கட்டமைத்து தெளிவான போர் பொருளாதாரத்தை (War Economy) அனுபவித்து வந்தனர். இதனை உலக நாடுகளும் தமக்கு ஏற்ற வகையில் பயன்படுத்திக்கொண்டன. இலங்கையில் நிகழ்ந்த பொருளாதார திட்டமிடல்களும் அதற்கான அமுலாக்கங்களும் போர் பொருளாதாரமாகவே காணப்பட்டது. வடக்கு கிழக்குப் பொருளாதாரத்திற்காகவும் போருக்காக வழங்கப்பட்ட நீதி தென்னிலங்கையின் நுகர்வை சரிசெய்ததோடு, அரசியல் வாதிகளதும் நிர்வாகிகளதும் ஊழலை மறைக்கும் விடயமாக போர் அமைந்திருந்தது. உலக நாடுகளின் முதலீடுகள் அனைத்தும் அரசியல் முதலீடாகவும் மறைமுகமாக ஊழலுக்கான ஊக்குவிப்பாகவும் அமைந்தது. இதனால் உள்நாட்டு அரசியல் பொருளாதாரம் அரசியல் முதலீட்டு பொருளாதாரமாகவும் போர் பொருளாதாரமாகவும் இராணுவ பொருளாதாரமாகவும் பரிணாமம் பெற்றன. இவையைனத்தும் இலங்கை தீவின் உற்பத்தியை அல்லது உற்பத்தியால் ஏற்படும் நுகர்வை சாத்தியப்படுத்தாத ஒரு சூழலை ஏற்படுத்தியது.

வடக்கு கிழக்கு மீதான முப்பதாண்டு போர் வடக்கு-கிழக்கின் உற்பத்தியை மட்டுமன்றி தேசிய உற்பத்திக்கான பங்களிப்பையும் இல்லாத சூழலையும் உருவாக்கியுள்ளது. போருக்கு பின்னரும் கூட வடக்கு-கிழக்கின் விவசாய உற்பத்திக்கான நிலங்களின் கணிசமான அளவை அரசு தனது கட்டப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்ததோடு கடல் வளத்தையும்

இராணுவ கட்டுப்பாட்டுக்களுக்கூடாக மட்டுப்படுத்தி கொண்டது. அதுமட்டுமன்றி வடக்கு-கிழக்கு வனஜீவராசிகள் திணைக்களம் தொல்லியல் திணைக்களம் போன்றவற்றின் ஆளுகைக்குள் விவசாய நிலங்கள் உற்பத்திக்கான வாய்ப்பை இழந்தன. இரைதியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட அனைத்து நடைமுறைகளும் விவசாய உற் பத் திக்களையும் கடல் வளத் தையும் மட்டுப்படுத்தியதோடு தேசிய பங்களிப்புக்கான வாய்ப்பை இல்லாமல் செய்தது. ஆக்கிரமிப்புக்களும் இராணுவ குடியேற்றங்களும் தொடர்ச்சியான பயங்கரவாத தடைச்சட்டமும் உள் நாட்டு உற் பத் தியை பாரிய நெருக் கடிக் கு உள் ளாக் கியுள் எது. வடக்கு-கிழக் கிள் பங்களிப்பு சேவைத்துறையிலும் வெளிநாடுகளிலிருந்து அனுப்பப்படுகின்ற அந்திய செலவாணியின் மூலம் பெறப்படுகின்ற வருமானமாக மாத்திரமே காணப்படுகின்றது. இதனால் இலங்கையின் பொருளாதார நெருக்கடிய இரைதியான சிந்தனையின் பிரதிபலிப்பால் எழுந்த ஒன்றாகவே அதிகம் விவாதிக்கப்படுகிறது. போரின் செலவீனங்களும் போர் முடிந்த பின்னான காலப்பகுதியில் அதற்கான நீட்சியும் முதலீட்டையும் உற்பத்தியையும் வடக்கு-கிழக்கில் ஊக்குவிக்காத தன்மையும் சமகால அரசியல் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு வலுவான காரணங்களாக உள்ளன.

அத்தகைய பொருத்தப்பாடுடைய அனுகுமுறையென்பது அரசியல் அமைப்பிலிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டியது அவசியமானதாகும். இலங்கையின் அரசியலமைப்பானது வர்க்க நலனையும் இன உணர்வையும் பெரும்பான்மை ஆதிக்கத்தையும் உள்ளடக்கிய ஒரு வரைபாகவே உள்ளது. இத்தகைய வரைபினால் போரையும் அழிவுகளையும் ஏற்படுத்துவதோடு உயர்வர்க்கத்தின் நலனை மாத்திரம் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியும். வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் அதிகாரத்தையும் நிர்வாகத்தையும் அதனுடான் அரசியல் கலாசாரத்தையும்

இலங்கைத்தீவில் அடையாளம் காண்பது கடினமானது என்பது யாப்பின் உருவாக்கத் தின் போது இடதுசாரிகளால் விமர்சிக்கப்பட்டது. அவர்களது தீர்க்கதறிசனம் யதார்த்தத்தை அடையாளப்படுத்தக்கூடியதாக அமைந்துள்ளது. அத்தகைய யாப்பின் பிரதிபலனாகவே இலங்கையின் அரசியல் பொருளாதார நெருக்கடி காணப்படுகின்றது. ஆரம்பத்தில் வடக்கு-கிழக்கு மீதான போரின் பிரதிபலிப்புகள் பொருளாதார நெருக்கடியை வெளிப்படுத்தாமை நிகழ்த்த உதவியது. வடக்கு-கிழக்கு மீதான போரை வெற்றி கொள்வதற்காக இலங்கை ஆட்சியாளர்கள் தெளிவான வெளியுறவு கொள்கையை வகுத்திருந்தார்கள். அவ்வகை வெளியுறவு கொள்கை பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்படும் போதெல்லாம் பரஸ்பரம் ஒத்துழைப்பையும் இலங்கை உலக நாடுகளுக்காக திறந்து விடப்பட்டமையும் ஆயுத தளபாடங்களின் கொள்வனவினால் மேற்கு நாடுகளுக்கு ஒரு ஆயுத சந்தை கிடைத்திருந்தமையும் பொருளாதார நெருக்கடியின் வெளித்தோற்றும் காணமுடியாது போனது.

போர் நிறைவு பெற்றதும் இலங்கை அரசாங்கம் மேற்கு உலகத்தை கைவிட்டு சீனாவுடன் நெருக்கமான வெளியுறவுக்கொள்கையை வகுத்தது. அதன் பிரதிபலிப்பு மேற்கினால் இலங்கை நிராகரிக்கப்படும் நிலை ஏற்பட்டது. இதனால் எழுந்த அரசியல்-பொருளாதார நெருக்கடி படிப்படியாக இலங்கைத்தீவு முழுவதையும் ஆக்கிரமித்ததோடு சர்வதேச நாணய நிதியம் மற்றும் மேற்கு நாடுகளை நோக்கி பொருளாதார உதவிக்கான கோரிக்கைகள் இலங்கை ஆட்சியாளர்களால் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டது. இதன் நீட்சியே இந்திய-அமெரிக்க-ஜப்பானிய தூதர்களும் சர்வதேச நாணய நிதிய அதிகாரிகளும் இலங்கை நோக்கி விரைந்து தீர்வை எட்ட முயலுகின்றனர். அதுமட்டுமன்றி அமெரிக்க, இந்திய, சீன தரப்பை கடந்து ஜப்பானிய தூதுவரும் அவர்களது அரசியல் ஆலோசகர்களும்

வடக்கு நோக்கி மேற்கொண்ட விஜயம் இலங்கைத்தீவில் ஆழமாக வேருன்றியுள்ள இனப்பிரச்சினைக்கு நல்லினைக் கத்தினாடாக தீர்வை எட்ட வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்தியுள்ளது. இந்திய தரப்பு மிக நீண்டகாலமாக தனது பொறுப்பினை தட்டிக்கழித்து செயற்படுகின்ற போது ஐப்பான் ஒரு ஆரோக்கியமான உரையாடலை வடக்கில் ஆரம்பித்துள்ளது. இதனை நெருக்கடிக்கு உள்ளாக்க இந்தியா, அமெரிக்கா போன்ற தரப்புக் கள் முயலுமென்பது அடையாளங்காண கூடிய விடயமாகும். ஆனால் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் அரசாங்கத்துக்குமான பேச்சுவார்த்தை காலப்பகுதியில் ஐப்பானின் விசேட தாதுவர் யகுசி ஆஹாவி மத்தியஸ்தம் வகித்ததோடு தமிழ் மக்களுக்கு பொறுப்பு சொல்ல வேண்டிய கடப்பாடும் ஐப்பான் தரப்பு கொண்டுள்ளது. ஏற்ககுறைய 33தடவை இலங்கைக்கு வந்து யகுசி ஆஹாவி விடுதலைப் புலிகளுக்கும்-அரசாங்கத்திற்குமான பேச்சுவார்த்தையில் அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தமை நினைவு கொள்ளத் தக்கது. இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் ஐப்பானியர் அனுபவித்த துயரத்தை போன்று முள்ளிவாய்க்காலில் ஈழத்தமிழர் அனுபவித்துள்ளனர். ஏதேவொரு வகையில் குறித்த துயரத்துக்கு பொறுப்படைய நாடாக ஐப்பான் காணப்படுகின்றது. அத் தகைய பொறுப்பான் மை அடிப்படையிலேயே ஐப்பானிய தாதுவர் மிககொவி ஹிதேகி வடக்குக்கு விஜயம் செய்து முக்கிய தரப்புக்களுடன் உரையாடியது மட்டுமன்றி தற்போது எழுந்துள்ள இலங்கையின் அரசியல் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு மூல காரணம் இனப்பிரச்சினை என்றும் அதற்கான தீர்வின் அவசியம் பற்றி கண்டிந்ததோடு நல்லினைக்கத்தின் வாயிலாக தீர்வை எட்ட வேண்டுமென கவனம் கொண்டு உரையாடி வருகின்றனர். அதனாடிப்படையில் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார நெருக்கடியை முன்னிறுத்திக் கொண்டு இனப்பிரச்சினை விடயம் சார்ந்து சமூக உறவை ஏற்படுத்த தென் இலங்கை ஆட்சியாளர்கள்

முயலுகிறதாகவே தமிழ் மக்களால் உணரப்படுகின்றது. தென் இலங்கை தமக்கு ஏற்படும் நெருக்கடியின் போதெல்லாம் பேச்சுவார்த்தையை நோக்கி நகர்வது இயல்பான உபாயமாகக் கொண்டுள்ளது. அத்தகைய ஒரு செய்முறையை மீண்டும் தென் இலங்கை ஏற்படுத்த முயல்வதாகவே தற்போதைய நகர்வுகள் உணர்த்துகின்றன. ஆனாலும் அதனைக் கடந்து இவ்வாறான வாய்ப்பான சூழலை தமிழ் மக்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளாது விலகியிருப்பது ஆபத்தான நிலைக்கு இட்டுச் செல்வதாகவே அமையும்.

சர்வதேச நாணய நிதியம் இலங்கையின் அரசியல் உறுதித்தன்மையை முதன்மைப்படுத்துவதன் வாயிலாகவே பொருளாதார உதவியை வழங்க தயாராகிறது. அதனால் தென்னிலங்கை தமிழ்த்தரப்பின் அரசியல் கோரிக்கைகளை ஏதோ ஒர் அடிப்படையில் தீர்வை முன்வைக்க வேண்டிய தேவை காணப்படுகின்றது. இலங்கையின் அரசியல் உறுதித்தன்மையில் பெரும் அச்சுறுத்தலாக அமைவது தேசிய இனப்பிரச்சினையே ஆகும். எனவே தேசிய இனப்பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டு விட்டதென்ற தகவல் அல்லது இனப்பிரச்சினை தீர்வுக்கான நடவடிக்கைகளை தென் னிலங்கை அரசியல் ஏற்படுத்தியுள்ளது என்ற தோற்றுப்பாடுகளை சர்வதேச நாணய நிதியத்திடம் வெளிப்படுத்த வேண்டியது அவசியமானதாக உள்ளது. சமகாலத்தில் தென்னிலங்கை அரசியலில் காணப்படுகின்றது. உத்தேச பினை எடுப்பத் திட்டத்தின் கீழ் சர்வதேச நாணய நிதியம் பரிந்துரைத்த சீர்திருத்தங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு உறுதியான அரசாங்கம் இலங்கைக்கு தேவை என சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் முத்த தூதுவர் பீட்டர் ப்ரூயர் கொழும்பில் செய்தியாளர் சந்திப்பில் தெரிவித்துள்ளார். அரசியல் ஸ்திரத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கு இலங்கைக்கு ஒரு தேர்தல் அவசியமானதனவும் ஐனாதிபதி மக்களால் தெரிவு செய்யப்படுவதற்கான வாய்ப்புக்களை தென் இலங்கை உணருகிறது.

இலங்கையில் நிலவும் அரசியல் பொருளாதார நெருக்கடியை சீர்செய்வதில் தென்னிலங்கை புலம்பெயர் தமிழர்களை நாடியுள்ளது. மேலும், சர்வதேச நாணய நிதியமும் புலம்பெயர் முதலீடுகளை இலங்கையில் வரவைப்பதற்கான அனுகுழுறைகளை மேற்கொள்ளுமாறு அரசாங்கத் தை பரிந்துரைத்துள்ளது. எனவே புலம்பெயர் தமிழர்களின் முதலீட்டை ஊக்குவிப்பதற்கான வியூகங்களை இலங்கை அரசாங்கம் மேற்கொண்டு வருகின்றது. புலம்பெயர் தமிழர்கள் வடக்கு-கிழக்கு தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு உறுதியான தீர்வையே வழங்க வேண்டும் என வலியுத்தி வருகின்றனர். 2009ஆம் ஆண்டு ஆயுதப்போராட்டம் மௌனி கப்பட்டதற்கு பின்னர் ஈழத் தமிழர்களின் தேசிய இனப்பிரச்சினைக் கான தீர்வுக்கோரிக்கையை பலமான குரலில் தொடர்ச்சியாக முன்வைப்பவர்களாக புலம்பெயர் தமிழர்களே காணப்படுகின்றனர். எனவே, புலம்பெயர் தமிழர்களின் முதலீடுகளை இலங்கைக்குள் உள்ளிர்ப்பதாயின் தேசிய இனப்பிரச்சினை தீர்வு தொடர்பான உரையாடலை ஆரம்பிக்க வேண்டிய சூழல் இலங்கை அரசாங்கத்துக்கு தவிர்க்க இயலாத்தாகிறது. எனவே சமகாலத்தில் தேசிய இனப்பிரச்சினை தீர்வு தொடர்பில் தென்னிலங்கை அரசாங்க தரப்பு உரையாடுவது புலம்பெயர் தமிழர்களின் கரிசணையை ஈர்ப்பதற்காக என்பது தெட்டத் தெளிவாகின்றது. அதுமட்டுமன்றி நல்லினைக்கம் தொடர்பான அமைச்சரவை உபகுழு கூட்டத்தில் வெளிவிவகார அமைச்சரிடம் ஜனாதிபதி புலம்பெயர் தமிழர்கள் முன்வைக்கும் கரிசணைகளை கவனத்திற் கொள்ளுமாறு விடுக்கப்பட்ட பணிப்புரை அதனையே உணர்த்தி நிற்கின்றது. இவ்வாறான நிலைமைகள், இலங்கையின் அரசியல் பொருளாதார நெருக்கடியை மையப்படுத்தி அதிலிருந்து இலங்கையை மீட்பதற்கான உரையாடலாகவே தென்னிலங்கையில் தேசிய இனப்பிரச்சினை தீர்வு உரையாடல் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

## **சமுத்தமிழர் எதிர்காள்ளும் நெருக்கழகன் :**

2009களுக்குப் பின்னர் தமிழ் மக்கள் அரசியல், பொருளாதார, சமூக-பண் பாட்டுத் தளத் தில் பாரிய நெருக்கடியையும் சிதைவுகளையும் எதிர் கொண்டு வருகின்றனர். தமிழ் தேசியத் துக்குள் பிளவுகளும் முரண் பாடுகளும் தமிழ்த் தேசிய வரலாற்றுடன் தவிர்க்க முடியாத அரசியல் நெருக்கடியை ஏற்படுத்திவருகின்றது. தமிழரக்கட்சிக்குள் காணப்படும் முரண் பாடுகள் ஆபத்தான விளைவுகளை ஏற்படுத்திவருகிறது. தமிழ்த் தேசிய நலன்களுக்கு அப்பால், தனிமனித நலன்களையும் போட்டித் தன்மைகளையும் வெளிப்படுத்தும் அரசியல் தமிழ் மக்களது இருப்பினை பாதித்துவருகிறது. ஐனநாயக விழுமியங்களை முற்றாக நிராகரித்த தமிழ் தேசிய அரசியல் திட்டமிடலும் தூரநோக்குமற்ற தலைமைகளாலும் பாரிய குழப்பம் தொடர்வதாகவே தெரிகிறது. தமிழ் மக்களது பொருளாதார சமூக பண்பாட்டு இருப்பு முழுமையாக பாதித்துள்ளதுடன் நிலையான வடிவமற்ற தன்மையும் தலைமைத்துவ வழிகாட்டலற்ற போக்கும் ஆழமான பாதிப்பினை உருவாக்கிவருகிறது. தென் இலங்கையின் நடவடிக்கைகள் ஒருபுறம் அமைய மறுபக்கத்தில் தமிழ் அரசியல் சிதைவுகள் தமிழ் மக்களது நிலையான இருப்பினை இழப்பதுடன் மேலும் புலம்பெயர்வை அதிகரித்துவருகிறது. நம்பிக்கையற்ற அரசியல் தலைமைகளும் கட்சி அரசியலும் புலத்தில் மட்டுமன்றி புலம்பெயர்ந்த தளத்திலும் நிலவுகின்றதென்பதை புரிந்து கொள்வது தவிர்க்க முடியாதது. தமிழரின் அனைத்து தளத்திலும் முரண் பாடும் போட்டியும் பகைமையும் அதி தீவிரமாக வளர்ந்துள்ளது. எதிரி தமிழரை தோற்கடிக்க முன்னர் தமிழர்களே தமிழரை தோற்கடிக்கும் மனோநிலையுடன் காணப்படுகின்றனர். எதிரியின் காலடியில் நின்று கொண்டு எத்திசையும் நோக்கி நகரமுடியாத துயரத்துடன் தமக்குள்ளும் சண்டையிட்டுக்

கொண்டு இருக்கும் ஒரு தேசிய இனமாக மாறிவருகிறது. மீண்டும் அகதியாக உலகம் முழுவதும் அலைய ஆரம்பித்துள்ள இனமாக தமிழர் மாறிவரும் நிலை அபாயமானது. வறுமை, வேலையின்மை, உள்நெருக்கடி, போதிய பாதுகாப்பின்மை, அரசியல் மீது நம்பிக்கையின்மை போன்ற பலகாரணிகள் தமிழரை நாட்டைவிட்டு புலம்பெயரச் செய்கிறது. இளைய சமூகத்தினருக்கு எந்த வாய்ப்பும் வழங்காது அவர்கள் மீது தொடர்ச்சியாக குற்றம்சாட்டுவதென்பது நியாயமானதாக தெரியவில்லை. தேர்தல் அரசியலை மேற்கொள்ளும் தமிழ் அரசியல் கட்சிகள் சமூகங்களுடன் எந்தவித ஸடாட்டத்தையும் ஏற்படுத்தாத நிலை நீடிக்கின்றது. சிவில் அமைப்புக்களும், தொழில் சங்கங்களும் தமது எல்லைக்குள்ளேயே இயங்குகின்றன. சாதரண சமானிய மனிதன் தனித்துவிடப்படுகின்றான். அவனை பாதுகாக்க எந்த எத்தனமும் தமிழ் மக்களாது அரசியல்-சிவில் தரப்பிடம் கிடையாது. இனத் தேசியமாக சிந்திக்காது சுயநலனாக மட்டுமே சிந்திக்கும் இனமாக தமிழர் மாறிவிட்டனர்.

தென்னிலங்கையின் ஆக்கிரமிப்பை தடுக்கவும் குதேச இருப்புக் களை பாதுகாக்கவும் வாய்ப்புக் களை தமிழருக்குரியதாக்கும் உபாயமொன்று அவசியமானது. போலித் தேசியமும் ஏமாற்று அரசியலும் தமிழ் மக்களுக்கு பாதுகாப்பையோ அடிப்படைத் தேவைகளையோ தந்துவிடாது. யதார்த்தத்திற்கும் நடைமுறைக்கும் உதவாத கோட்பாடுகளால் எந்த பயனும் ஏற்படப்போவதில்லை. அவை எதிரிக்கே சேவகம் செய்வதாக அமையுமே அன்றி தமிழ் மக்களாது இருப்புக்கு உத்தரவாதம் தந்துவிடாது.

இலங்கை அரசியலில் ஏற்பட்ட அரசியல் பொருளாதார நெருக்கடியை அடுத்து பாரிய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வருகிறது. உள்நாட்டு அரசியலிலும் பிராந்திய சர்வதேசத் தளத்திலும் ஈழத் தமிழர் விடயம் பொறுத்து அதிக மாற்றங்கள்

அரங்கேறிவருகிறது. வெளிப்படையாகப் பார்த்தால் ஜெனீவாவில் நிகழ்ந்த வாக்கெடுப்பை அடுத்து நேர்வேயின் சமாதானத் தூதுவர் எரிக் சொல்லோம் ஜனாதிபதி யின் ஆலோசகராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளாமை, விடுதலைப்புவிகளின் போராளிகள் கட்சியினர் புதுடில்லி சென்று உரையாடி திரும்பியுள்ளாமை, சீணாவுக்கு ஆதரவாகவும் எதிராகவும் வடக்கில் கோவாங்கள் எழுந்துள்ளாமை, மீளவும் நாவலப்பிடியில் பொதுஜனப் பெரமுன கட்சியினரது எழுச்சி மகாநாடு நடைபெற்றுள்ளாமை போன்ற அரசியல் விடயங்கள் சமகாலத்தில் அரங்கேறியுள்ளன.

இலங்கையில் சீன இராணுவத்தின் நடவடிக்கை இந்திய தேசியப் பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தலாக உள்ளதாக தமிழக மாநில புலனாய்வுப் பிரிவு தெரிவித்துள்ளது. குறிப்பாக சீன இராணுவத்தின் நடமாட்டம் செய்மதிகள் மூலமான கண்காணிப்பு சார்ந்த உயர் தொழில்நுட்ப சாதனங்களின் பயன்பாடு ஆளில்லாத விமானங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றமை போன்றவற்றால் கரையோரக் கண்காணிப்பினை அதிகரிக்குமாறு அனைத்து கரையோர மாவட்டங்களுக்கும் மாநில புலனாய்வுப் பிரிவு அறிவுறுத்தியுள்ளது. இத்தகைய அறிவிப்பு தொடர்பில் கடந்த இரு தசாப்தங்களுக்கு முன்பே வடக்கு கிழக்கு புலமைத் தளத்திலும் ஊடகத்தளத்திலும் உரையாடப்பட்டிருந்ததுடன் இந்திய-தமிழக மட்டத்திலும் அத்தகைய எச்சரிக்கைகள் முன்வைக் கப்பட்டது. ஆனால் புதுடில்லி மட்டுமல்ல இலங்கைக்கான இந்தியத் தூதரகமும் அதனை அசட்டை செய்திருந்தது. சீனா சார்ந்த விடயத்தை தாம் பார்த்துக் கொள்வதாகக் கூட தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பினருடனான உரையாடலில் இலங்கைக் கான இந்தியத் தூதுவர் தெரிவித்திருந்தமை நினைவு கொள்ளத்தக்கது. இவை அனைத்துமே காலதாமதமான எச்சரிக்கைகளே. சீனா இந்து சமுத்திரத்தையும் இலங்கைத் தீவையும் தனது செல்வாக்குக்குள்

வைத்துள்ளது என்பது வெளிப்படையான செய்தியாகும். தற்போது வடக்கு கிழக்குக்குள்ளும் அதன் செல்வாக்கு வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது.

ஜெனீவாவில் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு எதிரான தீர்தமானத்திற்கு ஆதரவான வாக்குகளாலும் முன்வைக்கப்பட்ட தீர்மானத்தாலும் பொருளாதார நெருக்கடியாலும் அதிக குழப்பத்தை தென் இலங்கை எதிர் கொண்டுள்ளது. இத்தகைய தீர்மானத்தின் வளர்ச்சி ஈழத்தமிழருக்கு சாதகமானதாக அமைந்துவிடுமா என்ற குழப்பத்தில் தென் இலங்கை காணப்படுகிறது. அதனாலேயே ஏதோ ஒரு தீர்வுக்கு செல்லவேண்டிய நிலைக்குள் உலகளாவிய குழலும் பிராந்திய குழலும் காணப்படுகிறது. தென் இலங்கை அரசாங்கமும், அரசியல்வாதிகளும் அதிகம் குழப்பமடைந்திருப்பது ஜெனீவாவில் ஏற்பட்ட நெருக்கடியினால் ஏதாவது ஈழத்தமிழருக்கு ஏற்பட்டுவிடுமோ என்பதிலேயே ஆகும். இதில் மேற்குலகம் மட்டுமல்ல தற்போது இந்தியாவும் அந்தவிடயத்தில் தென் இலங்கையின் நிகழ்ச்சி நிரலை குழப்ப முயல்வதாகவே இலங்கை அரசாங்கம் கருதுகிறது. இந்தியாவுக்கு எதிராக இலங்கை காணப்பட்டாலும் தனது நிகழ்ச்சி நிரலை இந்தியா மூலம் தென் இலங்கை கையாண்டு வந்தது என்பது கடந்த கால பதிவுகளாகும். ஆனால் தற்போது வடக்கு கிழக்கு மீது சீனாவின் செல்வாக்கு அதிகரிப்பட்டைய இந்தியா குழப்பமடைந்துள்ளதுடன் ஈழத்தமிழருது அரசியலை முதன்மைப்படுத்த ஆரம்பித்துள்ளது. இதில் இலங்கை அரசாங்கம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வருமாயின் அதாவது இந்தியாவின் விருப்புக்களை திருப்திப்படுத்த தென் இலங்கை உடன்படுமாயின் ஈழத்தமிழருது அரசியல் அந்த இடத்திலிருந்து நகராது விளங்கும் போக்கினையே இந்தியா கடைப்பிடித்து கொள்ளும். ஆனால் தற்போது தென் இலங்கையின் கட்டுப்பாட்டில் சீனா இல்லை என்பதும் சீனாவின்

செல்வாக்குக்குள்ளேயே இலங்கை அரசியல் காணப்படுகின்றது என்பதுவுமே இந்தியாவின் குழப்பமாகும். சீனா வடக்கு கிழக்கில் ஆழமாக தனது செல்வாக்கினை வலுப்படுத்திவருகிறது. அது சீனாவின் இந்து சமுத்திர அரசியலின் ஒரு பகுதியாக மாறியுள்ளது. இந்தியா சீனாவின் அரசியலை முறியடிக்க மீண்டும் சமுத்தமிழரது அரசியலை முன்னிறுத்துவதைத் தவிர வேறு மார்க்கம் இருப்பதாக தெரியவில்லை. 1970-1980 களில் அமெரிக்காவின் செல்வாக்கு இலங்கைத் தீவில் வலுவடைய முயன்ற போது ஈழத்தமிழர்களது அரசியல் முதன்மைப்படுத்தப் பட்டது போல் இந்தியாவால் மீளவும் சீனாவின் செல்வாக்கினை கையாள ஈழத்தமிழர்கள் முதன்மைப்படுத்தப்படுவதற்கான வாய்ப்பு அதிகமாக உள்ளது. அதில் ஓரங்கமாகவே ஈழத்தமிழர் - புதுடில்லி சந்திப்புகளும் மகாநாடுகளும் நிகழ்ந்துள்ளது. அவ்வாறான நிகழ்ச் சிறாக்கம் வடக்கு கிழக்கு பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் அறிக்கைகள் தமிழ் அரசியல் கட்சிகளது பாராஞ்சுமன்ற உரையாடல்கள் மற்றும் தமிழகம் நோக்கிய தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு பாராஞ்சுமன்ற உறுப்பினரது சந்திப்புகள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. இந்தியாவும் ஜெனீவாவில் இலங்கைத் தீவின் பொருளாதார தீர்வும் அரசியல் தீர்வும் நாணயத்தின் இருபக்கங்கள் போன்றதெனக் குறிப்பிட்டுள்ளமை கவனிக்கப்பட வேண்டிய விடயங்களாகும். ஆனால் இத்தகைய உரையாடல்கள் வழமையானதாக அமையாது ஈழத்தமிழருக்கு ஒரு தெளிவான அரசியல் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துமாக அமைந்தால் ஆரோக்கியமானது. அதனைக்கடந்து சீனாவை மட்டுமே கையாளுவதற்கானதாக அமைந்தால் அதன் விளைவுகள் பாரதுரமானதாகவே அமையவாய்ப்புள்ளது.

இந்திய- சீன உறவானது பொருளாதார ரீதியில் பரஸ்பரம் வலுவானதாகும். இரு நாட்டினது வர்த்தகம் பலமானது. அது மட்டுமன்றி இந்தியா சீனாவுடன் வெளிப்படையாக மோதிக்

கொள்ள தயாரில்லாத நிலை உள்ளது. சங்ஹூயம் மகாநாட்டிலும் பிரிக்ஸ் ஒத்துழைப்பிலும் நெருக்கமான உறவுள்ள இரு நாடுகளும் ரஷ்ய-உக்ரையின் போருக்கு பின்னர் பலமான உறவை கட்டியெழுப்பிவருகின்ற நாடுகள் ஈழத்திழிமுக்காக ஒருபோதும் மோதிக்கொள்ளப் போவதில்லை. ஆனால் ஈழத்தமிழரை கொண்டு சீனாவின் இலங்கைத் தீவு மீதான பிரசன்னத்தை முடிவுக்கு கொண்டுவர இந்தியா முயலுகிறது. அதனையே தென்னாசிய பிராந்திய நாடுகளது உறவின் மூலம் ஏற்படுத்த விளைகிறது. இத்தகைய அரசியலை ஈழத்தமிழர்கள் கவனத்தில் கொள்ளத் தவறாக்குடாது.

இத்தகைய சூழலிலேயே தென் இலங்கையில் மீளவும் எழுச்சிகரமான அரசியலுக்கான தளத்தை மொட்டுக் கட்சியினர் போடத்திட்டமிட்டுள்ளனர். ஜெனீவா முதல் வடக்கு கிழக்கு வரையான மாற்றங்களை கண்டு கொண்ட தென் இலங்கை அரசியல் சக்திகள் உணர்சிவசமான தேசியவாதத்தை மீளவும் பலப்படுத்திக் கொள்வதன் மூலம் தமது அரசியலை வலுவானதாக்க முனைகிறனர். கடந்த காலத் திலும் உணர்சிகரமான தேசியவாமே அவர்களது அரசியல் முதல்போகும். இன்னோர் வகையில் கூறுவதாயின் ஏனைய தேசியங்களுக்கு எதிரான உணர்சிவசமான தேசியவாதமே தென் இலங்கை அரசியல் வாதிகளின் அரசியலாகும். அதனை மீளவும் முதன்மைப்படுத்துவதன் மூலம் ஈழத்தமிழருக்கான வாய்ப்புக்களை தோற்கடிப்பதுடன் தமது அரசியல் பலத்தையும் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள முடியும் எனக் கருதுகின்றனர்.

இதில் இரு நகர்வுகளை தென் இலங்கை மேற்கொள்ள ஆரம்பித்துள்ளது. அதாவது ஈழத்தமிழர்-புதுஷ்லி உறவு பலமடைய ஆரம் பித் துள்ளதை அடுத்து ஜனாதிபதி ரணில்விக்கிரமசிங்ஹா தலைமையிலான அரசாங்கம் தனது மிதவாத முகத்தை மேற்குலகத்திற்கு காட்டும் விதத்தில் சில

நகர்வுகளை மேற்கொள்ள ஆரம்பித்துள்ளது. கைதிகள் விடுதலை, காணாமலாக்கப்பட்டோருக்கான கொடுப்பனவு, உள்நாட்டுப் பொறி முறை உருவாக்கம் என பல விடயங்களை வெளிப்படுத்துவதோடு ஈழத்தமிழருக்கான அரசியல் தீவென்றை நோக்கிய நகர்வை முன்வைக்க ஆரம்பித்துள்ளது. அத்தகைய விருப்புகளை மேற்கொள்ளும் தளத்திலேயே எரிக்சோல்ஹெய்ம் நிறுத் தப்பட்டுள்ளார். அவரின் மூலம் மேற்குலகம் திருப்திப்படுத்தப்பட வாய்ப்புள்ளது. மறுபக்கத்தில் தீவிர போக்குடைய அதேநேரம் அரசாங்க கட்சியான பொதுஜனப் பெருமனவையும் அதன் தலைமையையும் உணர்சிவசமான தேசியவாதத்தின் மூலம் உலகளாவிய, பிராந்திய, மிதவாதப் போக்குகளை தகர்ப்பதற்கான நகர்வாயுள்ளது. 1948 முதல் இத்தகைய உத்தியையே தென்ஜிலங்கை பயன்படுத்தி வந்துள்ளது என்பது கவனத்தில் கொள்வது அவசியமானதாகும். அதாவது ஒன்றின் மூலம் தமது நலன்களை சாதிக்க முடியாதுவிட்டால் இரண்டாவது நகர்வை மேற்கொண்டு அத்தகைய நலனை அடைவதே அத்தகைய உத்தியாகும்.

இலங்கைத் தீவில் இத்தகைய இக்கட்டான் குழலை பயன்படுத்திக் கொண்டு இந்தியா மட்டுமல்ல அனைத்துத் தரப்புகளும் பதின்மூன்றை ஈழத்தமிழரது அரசியல் தீவாக அமுல்படுத்திவிட முயல்வது போல் தெரிகிறது. தென் இலங்கை ஒற்றையாட்சிக்குள் தீர்வை திட்டமிடுகிறது. இந்தியாவும் மேற்கும் பதின்மூன்றுக்குள் தீர்வு அமைய வேண்டும் என விரும்புகின்றன. இதில் ஈழத்தமிழர்களே தமக்கான தீர்வைப் பற்றிய புரிதலையும் உரையாடலையும் உருவாக்க வேண்டும். ஈழத்தமிழர் -புதுடில்லி சந்திப்புக்களிலும் அதன் பின்பும் பதின்மூன்றை முழுமையாக அமுல்படுத்தல் என்ற உச்சரிப்பு அதிகரித்துள்ளது. பதின்மூன்றை அமுல்படுத்தாது விட்டால் ஈழத்தமிழர் வடக்கு கிழக்கில் கட்டமைப்பு மாற்றத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுவார்கள் என தென்

இலங்கை புலமையாளர்கள் எச்சரிக்கை செய்யுமளவுக்கு நிலமை உள்ளது என்பதையும் கவனத்தில் கொள்வது அவசியமானது. ஆனால் கடந்த 35 வருட கால உலகளாவிய மாற்றத்தையும் ஈழத்தமிழர் எதிர்கொண்ட நெருக்கடியையும் கவனத்தில் கொள்ளாது செயல்படுவது போருத்தமற்றது. நெருக்கடி மிக்க குழலில் மீளவும் ஈழத்தமிழருக்கான வாய்ப் பு அமைந்துள்ளது. அதனை அரசியல் நலன்கருதி கையாளாது ஈழத்தமிழருது நலன் கருதி நகர்த்தப்பட வேண்டும். தென் இலங்கையும் இந்தியாவும் சர்வதேசமும் எதனை வேண்டுமானாலும் கூறலாம். ஆனால் ஈழத்தமிழருக்கான தீர்வை ஈழத்தமிழரே முன்வைக்க வேண்டும். அனைத்து அரசியல் சக்திகளுடனும் ஒத்துழைத்து செயல்பட வேண்டும் என்பதற்காக அடிமைப்பட முடியாது. அவர்களது விருப்புகளுக்கு தலையாட்ட முடியாது. தீர்வின் மூலம் ஈழத்தமிழருது எதிர்காலம் கட்டமைக்கப்பட வேண்டும். இலங்கைத் தீவின் பொருளாதார நெருக்கடியை கையாளுவதற்காகவோ, இந்தியாவின் நலனை பாதிக்கும் சினாவை கையாளுவதற்காகவோ, மேற்குலகத்தின் செல்வாக்கினை பலப்படுத்துவதற்காகவோ, தென் இலங்கையின் அரசியல் மீளமுச்சிக்காகவோ ஈழத்தமிழர் மீது போலியான தீர்வை சுமத்த அனுமதிக்க முடியாது.

### **பிராந்திய அரசியலில் எழுந்திருக்கும் கூழல் :**

புவிசார் அரசியல் சக்தியாகவும் தமிழ் மக்களது நட்புச்சக்தியாகவும் இந்தியா காணப்படுகிறது. குறிப்பாக தமிழகம் ஈழத்தமிழருது நட்புச் சக்தியாகவே உள்ளது. அதே நேரம் சென்னைக்கும், புதுஷ்டலிக்கும் இடையிலான அரசியல் நலன் களின் அடிப்படையில் காணப்படும் வேறுபாடு தனித்துவமானது. புதுஷ்டலி கொழும்பையும் ஈழத்தமிழரையும் கையாளும் முறைமை வேறுபட்டது. ஆனால் ஈழத்தமிழர் தவிர்க்க முடியாத புவிசார் அரசியல் சக்தியாக இந்தியாவை நோக்குவது அவசியமானது. கடந்தகால அனுபவங்களும் தென் இலங்கையின் இந்தியா சார்ந்த அரசியலும் முக்கியத்துவம் மிக்கதாகும். இலங்கை -இந்திய உறவு பொறுத்து இரு நாட்டுக்கும் பரஸ்பரம்

புரிதலுண்டு என்ற அவதானிப்பே அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. ஆனால் இலங்கையின் ஜனாதிபதியாக ரணில்விக்கிரமசிங்ஹா பதவியேற்ற பின்னர் இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்குமான உறவில் நெருக்கடி நிலை உள்ளதாக இலங்கையின் உயர்மட்ட இராஜதந்திரிகளிடம் கருத்துள்ளதாக தெரியவருகிறது. குறிப்பாக ஜனாதிபதியாக பதவியேற்றதன் பின்னர் இந்திய விஜயத்தை மேற்கொள்ள ரணில்விக்கிரமசிங்ஹா விரும்பிய போதும் இந்திய அரசாங்கம் அதற்கான ஒப்புதலை அலுவலக ரீதியில் வழங்கவில்லை என்ற விமர்சனம் காணப்படுவதாக அத்தகைய உயர்மட்டக் குழு தெரிவித்துள்ளது. இலங்கையின் ஜனாதிபதி, பிரதமர் மற்றும் வெளிவிவகார அமைச்சக்கள் தமது பதவியேற்புக்குப் பின்னர் முதல் வெளிநாட்டு விஜயமாக இந்தியாவை நோக்கி மேற்கொள்வதே வழமையான அரசியலாகும். ஆனால் ரணில்விக்கிரமசிங்ஹா பதவியேற்ற பின்னர் மேற்கு நாடுகளுக்கே தனது முதல் விஜயத்தை மேற்கொண்டிருந்தார்.

**ஜனாதிபதி -இந்தியா தொடர்பில் எழுந்துள்ள நெருக்கடியானது சாதாரணமானதாகவே விளங்கிக் கொள்வது போல் உரையாடல் கள் நிகழ் கிறது. ஜனாதிபதி ரணில் விக்கிரமசிங்ஹாவின் பொதுவான இராஜதந்திர செயல்பாடுகள் வளைந்து போவதேயன்றி முரண்படுவதல்ல. நெருக்கடி நிலையை வளைந்து கொடுத்து வெற்றி கொள்வதே அவரது இயல்பான பண்பாகும். அதாலால் ஜனாதிபதி பக்கமிருந்து நெருக்கடி எழவில்லை என்பதை புரிந்து கொள்வதுடன் இந்தியாவே அத்தகைய நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறதென விளங்கிக்கொள்ள முடியும். அதற்கு சில ஆதாரங்களும் ஜனாதிபதி பதவி க்கான தேர்தலின் போதும் அதன் பின்பும் நிலவிவருகிறது.**

குறிப்பாக ஜனாதிபதி பதவிக்கு பாராஞ்மன்ற உறுப்பினர் மத்தியில் தேர்தல் நடைபெறும் போது ரணில்விக்கிரமசிங்ஹாவுக்கு எதிரான மனோநிலையை தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பும் இலங்கைக்கான இந்திய தூதரக அதிகாரிகளும் உரையாடிக் கொண்டமை முக்கியமான

தகவலாகவுள்ளது. அவ்வாறே முன்னாள் ஜனாதிபதி கேட்டபாய ராஜபக்ஷா வெளிப்படையாக ரணில் விக்கிரமசிங்ஹாவை இந்தியா ஜனாதிபதியாவதை விரும்பவில்லை எனத் தெரிவித்தமை மற்றும் ரணில்விக்கிரமசிங்ஹா பதவியேற்ற பின்னர் இலங்கையின் கடன் தொடர்பில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடிக்கு முழுமையான ஆதரவை வெளிப்படுத்தாமை மட்டுமன்றி ஜெனீவாவில் நடந்திலைமை இந்தியா வகுத்தமை போன்ற சம்பவங்களைக் குறிப்பிடமுடியும். அது மட்டுமன்றி அன்மையில் இந்தியப் புலனாய்வுத் துறையின் தற்போதைய நோவின் தலைமை நிர்வாகி சமந்த் கோயாலே இரகசியமான விஜயம் ஒன்றினை மேற்கொண்டு கொழும்புக்கு வருகை தந்து திரும்பியுள்ளதாக ஊடகங்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. அதிலும் குறிப்பாக நோவின் தலைமை நிர்வாகியின் வருகை இலங்கையை நோக்கி ஏன் அமைந்துள்ளது என்பது பற்றிய கேள்வி நியாயமானதே. குறிப்பாக அதற்கான காரணத்தை நோக்கி தேடல்கள் தவிர்க்க முடியாதவையாகும். ஏறக்குறைய இரு நாடுகளும் ஒர் இராஜதந்திர நெருக்கடிக்குள் சிக்கியுள்ளதாகவே தெரிகிறது.

இவ்வகை நெருக்கடியை சரிசெய்து இந்தியாவுக்கான இலங்கைத் தூதுவர் மிலிந்த மொறுக்கொட மேற்கொள்ள முயன்று தோல்வி கண்டுள்ளதாக தெரிகிறது. இலங்கை நிலைமாறுகால கட்டத்தில் உள்ளதென்றும், அரசியல், பொருளாதார ரீதியாக மீன் உரையாடலுக்குள் செல்லவேண்டிய தேவை நாட்டுக்கு ஏற்பட்டுள்ளதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டுவருகிறார். இலங்கை பலபிராந்தியங்களையும் இனப்பிரிவுகளையும் கொண்ட சிக்கலான நாடு. இந்த விடயமே இலங்கையின் தோல்விக்கு காரணமாக உள்ளது. இதனால் நாங்கள் இந்தியாவுடன் சேர்ந்து புதிய ஒப்பந்தத்தை உருவாக்க வேண்டும் என இந்தியன் ரைம்ஸ்க்கு (Times of India) தெரிவித்துள்ளார்.

அதாவது பதின்மூன்றாவது சீர்திருத்தத்திற்கு பதிலாக புதிய உடன்பாடொன்றை உருவாக்க இந்தியாவுக்கான இலங்கைத் தூதுவர் முயலுகிறதைக் அவரது நகர்வுகளில் கண்டு கொள்ள முடியும். அவர் தூதுவராக பதவியேற்க முன்பே மாகாணசபைகள் அதிக பொருளாதார இழப்பிட்டை தருவதாகவும்

உள்ளுராட்சி மன்றங்களுடாக அதிகாரம் பரவலாக்க முடியுமென வாதித்தவர். அதனால் அவர் பதின்மூன்றை முற்றாக நீக்குவதற்கு அதிக பிரயத்தனம் செய்வதாகவே தெரிகிறது. அதனையே இன்னோர் வழிமுறையூடாக தென் இலங்கை ஆட்சியாளர்கள் மேற்கொள்வதை காணமுடிகிறது. அதாவது பதின்மூன்றை வெளிப்படையாக எதிர்க்காது அதன் உள்ளடக்கத்தை பலவீனமாக்குவதன் மூலம் அதனை முற்றாக தோற்கடிப்பது. தென் இலங்கை அரசாங்கத்தின் “திருகோணமலை மூலோபாய அபிவிருத்தித் திட்டம்” (Trincomalee Strategic Development Plan) ஒன்றினை முன்வைத்ததன் மூலம் பாரிய மாற்றங்களை கட்டமைக்க முயலுவதாக விமர்சனங்கள் எழுந்துள்ளன. திருகோணமலைத் துறைமுகத்தை துறைமுக நகரமாக மாற்றும் திட்டமிடல் ஒன்றையும் அந்தகைய அபிவிருத்தித் திட்டம் கொண்டுள்ளதாக தெரியவருகிறது. பெரும்பான்மை மக்களின் இனவிகிதாசாரத்தை நிலைப்படுத்தவும் நிலக்கட்டமைப்பினை மாற்றவும் அத்திட்டம் வழிவகுக்கும் என்ற சந்தேகம் அதிகரித்துள்ளது. இதன் மூலம் திருகோணமலைப் பிரதேசத்தின் கட்டமைப்பு மாற்றும் பெறுவதுடன் பாரம்பரியமான அனைத்து வடிவங்களுக்கும் பாரிய சிதைவு ஏற்பட வாய்ப்புள்ளதாகவே உரைப்படுகிறது. இதனால் கிழக்கு மாகாணத்தின் குடிப்பரம்பலை மாற்றியமைக்க முடியுமென கருதப்படுகிறது. இது வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களின் தொடர்ச்சியை பாதிக்க வழிவகுக்குமெனவும் பதின்மூன்றாவது அரசியலமைப்பு திருத்தத்தின் கீழான அனைத்தையும் வலுவற்றதாக்கிவிடும் என்ற விமர்சனங்கள் எழுந்துள்ளன.

இத்தகைய அபிவிருத்தித் திட்டமிடலை அடிப்படையாகக் கொண்டே தென் இலங்கை புதிய உடன்பாடு ஒன்றுக்கான நகர்வை முதன்மைப்படுத்தி வருகின்றது. அத்தகைய நகர்வை இந்தியத் தரப்பு ஏற்றுக் கொள்வதற்கான செய்முறையொன்றை உருவாக்குவதில் கவனம் செலுத்துவதைக் காணமுடிகிறது. சீனாவுக்கு ஹம்பாந்தோட்டையை ஒப்படைத்தது போல் இந்தியாவின் உதவியுடன் திருகோணமலை அபிவிருத்தித் திட்டமிடலை நிறைவேற்ற தென் இலங்கை முயல்வதைக் உரைமுடிகிறது. அதன்வழி இரு நாட்டுக்குமான நகர்வுகளை இரு

தரப்பும் அண்மைக் காலத் தில் திருகோணஸ் வரத்தை மையப்படுத்தி மேற்கொண்டுள்ள அரசியலை அவதானிக்கும் போது அதிகம் உணரமுடிகிறது. இந்தியாவுக்கான இலங்கைத் தூதுவரது நடவடிக்கைகள் புதிய உடன்படிக்கை ஒன்றுக்கான ஏற்பாடாக அமைவதன் மூலம் திருகோணமலையை இந்தியாவுக்கு வழங்குவதாகவும் அதன் மூலம் தமிழ் மக்களது இருப்பினை பலவீனப்படுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளதா என்ற சந்தேகம் எழுந்துள்ளது. இதில் இந்தியாவின் நகர்வே பிரதானமானது. அத்தகைய செய்யுறைக்கு இந்தியா ஒத்துழைக்குமா என்ற குழப்பம் நிலவுகிறது. மாறாக இந்திய தென் இலங்கையுடன் கூட்டுச்சேர்ந்து ஏற்கனவே வடிவமைக்கப்பட்ட திருகோணமலை மூலோபாய் அபிவிருத்தி திட்டத்தை வெற்றிகரமானதாக மாற்றுமாயின் தமிழின் பாரம்பரியமான பிரதேசம் முழுமையாக வலுவற்றதாக மாறும். இந்தியா திருகோணமலை மாவட்டத்தில் அமைத்துள்ள எண்ணெய்க்குதநங்களின் பாதுகாப்பும் மூலோபாய் அபிவிருத்தித் திட்டமிடவில் அங்கமாக அமைய வாய்ப்புள்ளது.

அது மட்டுமன்றி அமெரிக்கா ஐப்பான் போன்ற நாடுகள் திருகோணமலையை மையப்படுத்தி அதிகமான பொருளாதார முயற் சிக்களையும் அரசியல் நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டுள்ளன. அமெரிக்கா முன்வைத்த மிலேனிய உடன்பாட்டின் மூலம் கொழும்புக்கு அடுத்த நகரமாக திருகோணமலையை ஆக்கும் முயற் சியில் ஈடுபடத் திட்டமிட்டிருந்தது கவனத் திற்குரியதாகும். அதற்கான வாய்ப்புக்களை கடந்த ஆட்சியாளர்கள் முற்றாக நிராகாரித்ததுடன் அத்தகைய உடன்பாட்டின் பலவீனங்களை அதிகம் அம்பலப்படுத்துவதன் வாயிலாக அத்திட்டத்தை கைவிட வழிவகுத்தனர். ஆனால் இலங்கைக்கான அமெரிக்கத் தூதுவர் ஜீலி சுங்ன் வருகைக்குப் பின்னர் அதற்கான நகர்வுகள் வேறு வடிவத்தில் மேற்கொள்ள முயல்வதைக் காணமுடிகிறது. அதற்கு ஆதாரமாக மிலேனிய உடன்பாட்டின் நன்மையான விளைவுகளை வெளிப்படுத்தி வருவதுடன் ஜீலி சுங் இலங்கை-அமெரிக்க உறவின் நெருக்கத்தை ஏற்படுத்திவருபவராகவும் காணப்படுகின்றார். அது மட்டுமன்றி அனைத்து மேற்கு நாட்டுத் தலைவர் களும் ஜனாதிபதி ரணில் விக் கிரமசிங்ஹாவே

தற்போதைய நெருக்கடிக்கு தீவு தரக்கடிய தலைவர் என்பதை வெளிப்படுத் தீவுவருகி ன் றனர். மேலும் ஜனாதி பதி ரணில்விக்கிரமசிங்ஹா பதவியேற்ற பின்னர் அமெரிக்கா இராஜதந்திரிகளது வருகை அதிகரித்துள்ளது. குறிப்பாக அமெரிக்க இாஜாங்க திணைக்களத்தின் தெற்கு மற்றும் மத்திய ஆசியாவுக்கான பிரதிநிதிகள், அமெரிக்க திறைசேரியின் பிரதி செயலாளர் (இரு தடவை), மற்றும் தெற்காசியாவுக்கான பிரதிநிதி, ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் அமெரிக்காவுக்கான நிரந்தர பிரதிநிதி என பல இராஜதந்திரிகள் இலங்கையை நோக்கி யாணம் செய்துவருகின்றனர். இத்தகைய நகர்வுகள் திருகோணமலையை நோக்கிய மிலேனிய உடன்பாட்டின் இன்னோர் வடிவத்தை தயார் செய்வதற்கான வாய்ப்புள்ளது. அதனை நோக்கியே ஜனாதிபதி ரணில்விக்கிரமசிங்ஹா நகர்வதாகவே தெரிகிறது. இதுவே இந்திய-இலங்கை அரசாங்க மட்டத்திலான இராஜதந்திர முரண்பாட்டுக்கு பின்னாலுள்ள வலுவான காரணமாகும் என்ற சந்தேகம் நிலவுகிறது.

அத்தகைய இந்தியாவின் நடவடிக்கைகளால் ஸழத்தமிழருக்கு ஏத்தகைய இலாபமும் நேரடியாக ஏற்படப் போகுமென்பதை விட இந்தியாவுடன் ரணில் விக்கிரமசிங்ஹா அரசாங்கம் முழுமையான இணக்கத்தை சாத்தியப்படுத்துமாயின் இலங்கை-இந்திய உறவு சமூகமானதாக அமைய வாய்ப்புள்ளதாகவே தெரிகிறது. தற்போது இரு நாட்டுக்குமிடையில் எழுந்துள்ள முறைகளின் வேர் அமெரிக்காவோ அல்லது வேறு நாடுகளோ அல்ல மாறாக சீனாவை தக்கவைத்தலிலிருந்தே தொடங்குகிறது. அமெரிக்காவையும் இந்தியாவையும் கையாளுவதில் ஜனாதிபதியின் திறன் அதீமானது. சீனாவை வைத்துக் கொண்டு இந்தியாவையும், அமெரிக்காவையும் பயன்படுத்துதாகவே தென் இலங்கையின் அரசியலாக உள்ளது. அதன் வாயிலாக வடக்கு கிழக்கு புதிய வடிவத்தையும் கட்டமைப்பு மாற்றுத்தையும் அடைய வாய்பு அதிகரித்துவருகிறது. அத்தகைய மாற்றம் இந்தியாவின் கனதியான நகர்விலேயே தங்கியுள்ளது. இந்திய-இலங்கை இராஜக நெருக்கடியானது தற்காலிகமானது. அதனை தென் இலங்கை அரசியலாகவே கையாள முனைகிறது. பொருளாதார

நெருக்கடிக்குள்ளால் எழுந்துள்ள அரசியல் தேவைகளை நிறைவெசும்வதில் ஐனாதிபதியின் நகர்வு முதன்மையானதாக தெரிகிறது. ஆகவே இது தமிழ் அரசியலுக்கான பக்கமாகவே தெரிகிறது. இந்தியாவும்-தென் இலங்கையும் இராஜீக விரிசலுக்குள் இருக்கும் போது தமிழருக்கான அரசியல் வாய்ப்பு அதிகமானதாகும்.

அதே நேரம் தென் இலங்கை இந்தியாவுடனான உறவினை நெருக்கடிக்குள் வைத்துக் கொண்டு மேற்குடன் தமிழருக்கான தீவை கையாண்டுவிடலாம் என கணக்குப் போட்டுள்ளது. இச்சுழலையும் தென் இலங்கை தனக்கு சாதகமாக்கியுள்ளது. இந்தியாவை உட்புகுத்தாமல் தனித்து மேற்குலகத்துடன் தமிழர் பிரச்சினையை கையாள முனைவது தென் இலங்கைக்கு சாதகமானதாக அமைய வாய்ப்புள்ளது. இந்தியா நுழையுமாயின் தனது நலனில் அதிகம் கவனம் கொள்வதுடன் அயலக புவிசார் அரசியல் நாடு என்பதனால் தமிழர் விடயத்தை இந்தியாவுக்கு ஏற்ப கையாள முனையும் என தென்இலங்கை கருதுகிறது. இதே ஒரு சூழலையே புரிந்துணர்வு உடன்பாட்டின் போதும் ரணில் விக்கிரமசிங்ஹா அரசாங்கம் 2002இல் முன்னிறுத்தியது. புலிகளையும் மேற்குலகத்தையும் ஒன்றிணைத்துக் கொண்டதன் மூலம் புலிகளுக்கும் இந்தியாவுக்கு மான உறவை பகைப்புலத்திற்குள் நகர்த்தியது. அதே நேரம் தென் இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்குமான உறவை பாதுகாத்துக் கொள்வதில் கவனம் செலுத்தியது. அவ்வாறே தற்போதைய சூழலிலும் விரிசலடைந்துள்ள ரணில்-மோடி உறவை மிலிந்த மொழுகொட சரிசெய்ய முயன்று வருகிறார்.

அப்போது புலிகளுக்கும் -இந்தியாவுக்குமான உறவு முறிவடைந்தது போல் தற்போது தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்புக்கும் இந்தியாவுக்கு மான உறவு உள்ளது. நல் லாட் சி அரசாங்கத்துடனான நெருக்கமான உறவு இந்தியாவுடனான கூட்டமைப்பின் நட்பை முறித்ததாகவே புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. 2015க்கு பின்னர் இந்தியா அழைத்தும் கூட்டமைப்பு புதுடில்லிக்கு செல்லவில்லை என்பது இந்திய-கூட்டமைப்பு உறவின் போக்கை உணரமுடிகிறது. இது தான் கூட்டமைப்பின் இராஜதந்திரம் என அதன் முனைகள் கூறிக் கொள்ள முயலுகின்றனர்.

ஈழத்தமிழருக்கும் இந்தியாவுக்குமான உறவை தகர்ப்பதில் ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தம் மூலம் எப்படி வெற்றி கண்டாரோ அவ்வாறே தற்போதைய ஜனாதியதியும் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கைக் காலத்திலும் நல்லாட்சிக் காலத்திலும் இயங்கினார். அவ்வாறே தற்போதைய ஆட்சியிலும் செயல்படுகின்றார் என்ற விமர்சனம் நியாயமானதாகவே தெரிகிறது. அதாவது தென்னிலங்கை இந்தியாவையும் கூட்டமைப்பையும் முரண்பாடுடைய சக்திகளாக ஆக்குவதில் கவனம் கொண்டு வெற்றியடைந்து வருகிறது. இதன் மூலம் ஈழத்தமிழரையும் புதுஷ்லியையும் நிரந்தர பகையாளர்களாக மாற்றுவதில் தென் இலங்கை தந்திரோபாயமாக நகர்கிறது. இதற்கு துணை போகும் தமிழ் அரசியல் தரப்பினர் செயல்படும் விதம் கவனத்திற்குரியதாகும்.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பங்களிப்பை கோரிய தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு. 16.11.2022 ஜூநா. அரசியல் பிரிவினரை தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பினர் சம்பந்தன் தலைமையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சந்திப்பில் அழைப்பு விடுக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக கொழும்பிலுள்ள ஜூநா அலுவலகத்தில் நிகழ்ந்த சந்திப்பில் தமிழர்களின் அனைத்துப் பிரச்சினைக்கும் விரைந்து தீர்வு காணப்பட வேண்டும் எனவும் இந்த விவகாரத்தில் ஜூநா சபையின் பங்களிப்பு மிகவும் காத்திரமாக இருக்க வேண்டும் எனவும் கூட்டமைப்பு கோரியுள்ளது. வெளித்தோற்றுத்தில் இது ஒரு நல்ல முயற்சியாகவே தோன்றுகிறது. முள்ளிவாய்க்கால் போரின் போதும் அதனை அடுத்த ஜென்வோ அமர்வுகளிலும் ஈழத்தமிழரது அரசியலை கையாண்டவிதத்தில் முக்கியமானதாக தோன்றலாம். ஆனால் போரின் போது பார்வையாளராகவும் கடந்த ஒரு தசாப்தமாக மேற்குலகத்தின் நலன்களுக்காக ஈழத்தமிழர் அரசியல் நகர்த்தப்படுவதையும் கூட்டமைப்பு கவனத்தில் கொள் னுதல் வேண்டும். அத் தகைய புரிதலுடன் ஜூநா.பிரதிநிதித்துவத்தை நிலைப்படுத்துவது அல்லது அதனை மட்டும் முதன்மைப்படுத்துவது சரியானதா என்ற கேள்வி அவசியமானதாக உள்ளது.

இரு தரப்பும் அழைத் தால் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு முயற்சிக்கு மத்தியஸ்தம் வகிக்க தயார் என இந்தியாவுக்கான நோர்வே தூதுவர் ஹன்ஸ் ஜேக்கப் பிரைடன்ஸன்ட் தெரிவித்துள்ளார். ஏற்கனவே நோர்வேயின் முன்னாள் சமாதானத் தூர்துவர் எரிக் சொல்கெய்ம் ஜனாதிபதியின் ஆலோசகராகவும் நியமிக்கப்பட்டதுடன் இனப்பிரச்சினைக்கு மத்தியஸ்தம் வகிக்கப் போவதாகவும் தெரிவித்திருந்தமை நினைவு கொள்ளத் தக்கது. ஏறக்குறைய ஈழத்தமிழரது ஆயுதப் போராட்டத்தை முடிவுக்கு கொண்டுவர சமாதானத்தின் மூலம் ஒரு போரை தயார் செய்து அதில் உலகம் வெற்றிகண்டதில் நோர்வேக்கும் ஏனைய ஸ்கண்டினேவிய நாடுகளுக்கும் பங்கிருந்தமை மறுக்க முடியாது. போர் தொடங்கும் தறுவாயில் வன்னியிலிருந்து ஐ.நா. வின் மௌனமான வெளியேற்றும் நோர் வோயின் சமாதானமான தந் தி ரேபாயமும் முள்ளிவாய்க்காலில் நிகழ்ந்த படுகொலைகள் அனைத்திற்கும் வழிவகுத்திருந்தன. போர் முடிந்து ஒரு தசாப்தம் கடந்த நிலையிலும் தீர்வுக்கு மத்தியஸ்தம் செய்யப்போவதாக எல்லாத்தரப்பும் கோருவது வேடிக்கையாகவே தெரிகிறது. அதாவது அப்போது தமிழ் மக்களுக்கு தீர்வு வழங்குவதல்ல அத்தரப்புகளது நோக்கம் புலிகளையும் விடுதலைப் போராட்டத்தையும் அழித்தொழிப்பதே அவசியமாக இருந்தது. அதனையே பாலஸ்தீன் விடுதலைப் போராட்டத்திலும் நோர்வேயும் அதன் சமாதான தூதுவர் எரிக் சொல்கெய்மும் செயல்படுத்தி மேற்குலகத்தின் நலன்களை நிறைவேற்றியிருந்தனர். அத்தகைய களம் ஒன்று மீளவும் திறக்கப்படுகிறது போன்று தெரிகிறது. இலங்கையின் ஜனாதிபதி-நோர்வே-ஐ.நா.சபை இவற்றுக்கு பின்னால் அமெரிக்கா, பிரிட்டன், ஜப்பான் போன்ற நாடுகளது அணிவகுப்பும் அமைந்துள்ளது. இத்தகைய தரப்புக்களது அரசியல் நகர்வுகள் எதனையும் புரிந்து கொள்ளாது தமிழ் கட்சிகள் செயல்படுவது போல் அதன் அழைப்புக்களும் உரையாடல்களும் காணப்படுகிறது.

இந்தியாவை இத்தகைய உரையாடலிலிருந்து விலகிக் கொள்ள தற்போதைய தென் இலங்கை ஆட்சியாளர்கள் ஆர்வமாக உள்ளனர். அதனை கூட்டமைப்பும் ஆமாப் போட்டு

நிறைவேற்றிவருகிறது. ஏனைய தமிழ் தரப்புக்கள் மௌனம் சாதிப்பதும் இது ஓர் அரசியல் நாடகம் என்று தமிழ் மக்களுக்கு தெரிப்பதுடன் தமது அரசியல் முழுந்துவிட்டதென செயல்படுகின்ற போக்கினையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. தற்போதைய அரசாங்கம் கிழக்கினை தனித்துவிடுவதும் வடக்கு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அழைப்புவிட்டிருப்பதும் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டிய விடயமாகும். இதில் இந்தியாவின் மௌனம் கலைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டிய பொறுப்பு தமிழ் கட்சிகளுக்கோ அல்லது தமிழ் தரப்புக்கோ உரிய விடயம். அவ்வாறே இந்தியாவின் மௌனத்திற்கு பின்னாலுள்ள அரசியலையும் புரிந்து கொள்வது அவசியமானது. இந்தியாவோ மேற்குலகமோ ஐ.நா.சபையோ தென் இலங்கையை மீறி தீவுக்காக தமிழ்மக்கள் பக்கம் நின்று உழைக்கப் போவதில்லை என்பது கடந்த கால அனுபவமாகும். தமிழ் மக்களுடன் நிற்க வேண்டிய தமிழ் மக்களது தரப்புக்களே தமிழ் மக்களை ஏமாற்றும் தென் இலங்கையின் நகர்வுக்கு ஒத்துழைத்துவருகின்றமை தமிழ் மக்களால் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும்.

இனப்பிரச்சினைக்கான தீவை 75 வது சுதந்திர தினத் திற் குள் சாத் தியப் படுத் துவது வினோதமான உரையாடலாகவே தெரிகிறது. ஆட்சியை தக்கவைப்பதற்கான நகர்வாகவே தெரிகிறது. அதற்கு ஏற்ப தயாரிப்புகள் நிகழ்ந்து வருகின்றன. ஆனால் இத்கைய அரசியல் களங்களை கையாள வேண்டியது அவசியமானது. அதனைவிடுத்து இது ஒரு நாடகம் என கூறிவிட்டு வேடுக்கை பார்ப்பதும் அதில் தென் இலங்கையின் நிகழ்ச்சி நிரலுக்குள் பயணிப்பதும் தமிழ் தேசியத்தின் பணியாகாது. தேர்தல் கால தேசியவாதிகளாக வலம்வரும் தரப்புக்களிடமிருந்து எதனையும் தமிழ் மக்கள் பெறுமுடியாது என்பதற்கு மீண்டும் ஒரு உதாரணமாக அமைய வாய்புள்ளதாகவே தெரிகிறது.

இலங்கைக் கடன் வழங்குவதில் இந்தியாவும் சீனாவும் சில நிபந்தனைகளை முன்வைத்துள்ளன. இருநாட்டுதலும் இலங்கை வர்த்தக உடன்படிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிபந்தனை பலமானதாக அமைந்துள்ளது. அத்தகைய

நிபந்தனையை சீனா இலங்கைக்கு வழங்குவது முதல் தடவை அல்ல. ஏற்கனவே இயற்கை உரம் தொடர்பில் எவ்வகையான முரண்பாட்டை சீனா மேற்கொண்டது என்பது தெரிந்த விடயம் ஆனால் இந்தியா அவ்வாறு நிபந்தனை விதிப்பதென்பது அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. ஏன் இந்தியா நிபந்தனை விதிக்கவும், இராஜீக் ரீதி-யில் முரண்படவும் முயலுகிறது. அதன் மூலம் எதனை இந்தியா அடைய விரும்புகிறது. போன்ற சந்தேகங்கள் தவிர்க்க முடியாதது.

குறிப்பாக இந்திய ஆட்சியாளர்களில் முன்னாள் பிரதமர் இந்திரா காந்தியே அத்தகைய கடும் போக்கினை இலங்கை மீது ஏற்படுத்தியவர். அவரது திட்டமிடலுடனேயே ராஜீவ்காந்தியும் முயன்று தோற்றுப் போன வரலாறு நிகழ்ந்து முடிந்தது. ஆனால் இலங்கை ஆட்சியாளர்களை கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர இந்தியா கடும் போக்கினை மேற்கொள்ளவதென்பது தவிர்க்க முடியாதது என்பது 1971ஆம் ஆண்டு வங்களாதேஷ் பிரிவினையின் போதும் 1983ஆம் ஆண்டு யூலை இனக்கலவரத்தின் போதும் 1987ஆம் ஆண்டு வடமராட்சி ஒப்ரேசன் லிப்ரேசன் போதும் காணக்கூடியதாக இருந்தது. அத்தகைய மூன்று சம்பவங்களிலும் நேரு குடும்பமே பிரதான காரணமாக இருந்தது. அதற்குப் பின்னர் தற்போது அதாவது நாரேந்திர மோடி ஆட்சிக்காலத்திலேயே அத்தகைய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஆனால் அதனை முழுமையாக மேற்கொள்ளவார்களா என்ற குழப்பமும் இல்லாமலில்லை. இருந்தபோதும் அதற்கான குழல் ஒன்று நிலவுகிறது. அதற்கான காரணம் இலங்கை ஆட்சியாளர்களது போக்கு எப்போதும் இந்தியாவுக்கு எதிரானதாகவே உள்ளதென்பதாகும். குறிப்பாக இலங்கைத் தீவின் வெளியூறுக் கொள்கையை அவதானித்தால் இந்திய எதிர்ப்புவாதத்தையே கொண்டுள்ளது தெளிவாக தெரியும்.

அதாவது சுதந்திரம் அடைந்த போது பிரித்தானியா சார்பான வெளியூறுக் கொள்கையையே அன்றைய முதல் பிரதமர் டி.எஸ்.சேனநாயக்கா கொண்டிருந்தார். அப்போது சுதந்திரப் போராட்டத்தை இந்தியா நடத்தியதாலும் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக செயல்பட்டதாலும் இந்தியா-

பிரிட்டன் உறவு முரண்பாடுடையதாலே காணப்பட்டது. அவ்வாறே பனிப்போர்க் காலம் முழுவதும் அமெரிக்காவுக்கு எதிராகவும் சோவியத் யூனியனுக்கு ஆதரவாகவும் இந்தியா செயல்பட்ட போது அமெரிக்க-இலங்கை நட்பு பலமானதாக அமைந்திருந்தது. அதிலும் இந்திராகாந்தி காலம் அமெரிக்க-இந்திய முரண்பாடு அதீதமாகச் சாணப்பட்ட காலமாகும். அப் போது ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனா அமெரிக்காவுடன் மிக நெருக்கமான உறவை முதன்மைப்படுத்திக் கொண்டு இந்தியாவை இலங்கைத் தீவில் தலையிட விடாது செயல்பட்டார். அவ்வாறே புதிய உலக ஒழுங்கு உருவான பின்பு சீனாவுடனான இலங்கையின் நட்புறவு பலமானதாக மாறியது. அதன் பிரகாரம் இந்தியாவுக்கு எதிரான வெளியுறவுக் கொள்கையை இலங்கை கைக்கொள்வதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஏனைய காலப்பகுதியை விட தற்போதைய காலப்பகுதி அதிக ஆபத்தானதாக அமைந்துள்ளது. காரணம் இந்தியா-சீன எல்லை நாடுகளாகவும் எல்லை முரண்பாடுடைய நாடுகளாகவும் காணப்படுகின்றன. 1962 முதல் இரு நாடுகளும் பலமான நட்புறவை கொண்டிராத நாடுகளாக விளங்கின என்பதும் இந்திய எல்லைக்குள் நழைந்து சீனா கைபபற் றிய நிலப் பகுதியை இந் தியா இன் னுமே மீட்டெடுக்கவில்லை என்பதும் நினைவு கொள்ளத்தக்கதாகும். இத்தகைய முரண்பாடுகளைக் கொண்ட இந்தியா சீனாவை இலங்கைத் தீவில் அதிகம் எதிர்கொள்ளவே முனைகிறது.

அதாவது இந்தியாவின் புவிசார் அரசியல் பரப்பக்குள் அமைந்துள்ள இலங்கைத் தீவை பிற வல்லரசுகள் தலையிடவிடாது தடுத்து செயல்படுவதென்பது அவசியமானதாக உள்ளது. அதனை மேற்கொள்வதற்கு இலங்கை ஆட்சியாளர் மீது கடும்போக்கினை கடைப்பிடிப்பது தவிர்க்க முடியாததாகும். கடந்த காலத்திலும் அத்தகைய நகர்வுகளாலேயே இலங்கைத் தீவை தமது செல்வாக்குப் பகுதியாக வைத்துக் கொள்ள முடிந்தது. அத்தகைய நகர்வில் ஒரு பகுதியாகவே 1987 ஆம் ஆண்டு இந்திய இராணுவத்தின் இலங்கை மீதான படையெடுப்பு அமைந்திருந்தது. அன்றைய படைக்குவிப்பு பிறவல்லரசுகளது ஆதிக்கத்தை தடுப்பதற்காக அமைந்திருந்தது. அது அமெரிக்க இராணுவத்தின் நிலைகொள்ளலை தடுப்பதற்கானதென்றாக

அமைந்திருந்தது. அத்தகைய குழல் ஒன்று மீளவும் ஏற்பட்டுள்ளதாகவே சந்தேகம் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இது சீன இராணுவத்தின் பிரசன்னமாக அமையுமா என்ற கேள்வியை இந்தியப் புலனாய்வுத் துறையின் தமிழக பிரிவு அன்றையில் தெரிவித்துள்ளது. சீன இராணுவத் தின் உதவியுடன் யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கும் இறால் பண்ணைகள்மற்றும் கடல் அட்டைப் பண்ணைகள் இயங்குவதாக சந்தேகம் வெளியிட்டுள்ளது. அத்தகைய தகவலை சீன அரசாங்கம் அடியோடு மறுத்துள்ளது என்பதும் கவனத்திற்குரியதாகும்.

ஆனால் இந்த சந்தர்ப்பத்திலேயே இந்தியா பொறுத்து அதிக குழப்பம் நிலவுகிறது. குறிப்பாக இந்தியா தனது மண்ணில் சீனாவின் நகர்வுகளை எதிர்த்து பாரிய அளவான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளாத போது ஏன் இலங்கைத் தீவில் அதிக அக்கறை செலுத்துகிறது என்பதாகும். இதற்கு இரண்டு காரணங்கள் கருத்தில் கொள்ளலாம். ஒன்று இலங்கைத் தீவின் முக்கியத்துவம் இந்தியாவுக்கு எவ்வளவு அவசியமானதென்பதை புரிந்து கொண்டதன் மூலம் அத்தகைய அக்கறை அதிகரித்துமைக்கு காரணமாகலாம். இரண்டாவது, சீனாவுடன் இந்தியாவுக்கு ஒத்துழைப்பதென்றும் இந்தியாவுக்கு வெளியே சீனாவை எதிர் ப் பதென் ற கொள்கையின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கலாம். ஆனால் இவற்றுக்கு அப்பால் இன்னோர் காரணமும் சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது. அதாவது இந்தியா பொருளாதார ரீதியிலோ இராணுவ ரீதியிலோ சீனாவை எதிர்கொள்ள முடியாத நிலையிலுள்ளதாகவே கருதப்படுகிறது. அவ்வகை மோதல் இராணு ரீதியில் ஏற்பட்டால் இந்தியா சீனாவை எதிர்கொள்ள முடியாத நிலை ஏற்படும் என்பதனால் இந்திய மண்ணில் சீனாவுடன் ஒத்துழைக்க விரும்புகிறது. ரஷ்சிய-இந்திய நெருக்கமும் இன்னோர் வலவான விடயமாகத் தெரிகிறது. அதாவது சீனா-ரஷ்சிய கூட்டும் இந்தியா சீனப் புரிதலை ஏற்படுத்த வழிவகுத்துள்ளது. இதனாலேயே இந்தியா தனது மண்ணில் சீனாவுடன் மோதுவதை விடுத்து இலங்கைத் தீவில் மோதுவது போல் காட்ட முயலுகிறது. அதனைக்கூட முழுமையான பகுமையாகக் கொள்ளலாமா என்ற சந்தேகம் நிலவுகிறது.

அதாவது இலங்கை தீவின் ஆட்சியாளர்களுக்கு நெருக்கடி கொடுப்பதன் மூலம் சீனாவுடனான உறவை கையாள முனைகிறதே அன்றி சீனாவுடன் நேரடியான பகைமையை வெளிப்படுத்துவதாக தெரியவில்லை. இந்தியா சீனாவுடன் கொண்டுள்ள வர்த்தக மற்றும் பொருளாதார உறவு பலவீனமடந்துவிடும் என்ற அடிப்படையில் செயல்படுகின்றதே அன்றி சீனாவை எதிர்கொள்வதென்ற நோக்கில் அல்ல. இலங்கைத் தீவை மட்டுமல்ல முழு தென்னாசிய நாடுகளையும் இந்தியா அவ்வாறே கையாளுகிறது. அதாவது சீனாவுக்கு எதிராக அந்த நாடுகளின் ஆட்சியாளர்களை தூண்டுவதன் மூலம் சீனாவை அகற்ற முயலுகிறது. அவ்வாறு இந்தியா கருதுவது சாத்தியப்படுமா என்பது சந்தேகமே. காரணம் ஒன்று, இலங்கைத் தீவின் ஆட்சியாளர்கள் கட்சி பேதுமின்றி சீனாவின் மூலமே இந்தியாவை கையாள முடியுமெனக் கருதுகிறவர்கள். ஏற்கனவே அத்தகைய சூழலை எதிர்கொண்ட அனுபவத்தைக் கொண்டவர்கள். அதனால் இறுதியிலும் இறுதியாக சீனாவின் நண்பர்களாவே காணப்படுவார்கள். இன்னொன்று சீனா இந்து சமுத்திரத்தில் மையமான இலங்கைத் தீவை கைவிடுவதென்பது இந்து சமுத்திரத்தையே கைவிடுவதாக அமைந்துவிடும். அதனால் எதனை இழந்தேனும் இலங்கைத் தீவை பாதுகாக்கவே முனையும். அத்தகை நிலையில் தென் இலங்கை ஆட்சியாளர்கள் முழுமையாக சீனாவுடன் ஒத்துழைப்பதுடன் சீனாவின் நட்புறவும் இலங்கைத் தீவில் பலமானதாக அமையும். இலங்கைத் தீவை சீனா ஒரு போதும் இழக்கத் தயாராகாது. சூறைந்தபட்சம் தென்இலங்கையாவது சீனாவின் ஆதிக்கத்திற்குள் அமைய வாய்ப்புள்ளது.

இந்தியாவின் கடும்போக்கினை இலங்கைத் தீவில் மேற்கொள்வதென்பது கடினமானதாகவே தெரிகிறது. கடந்த காலத்தில் இந்திரா காந்தி மேற்கொண்டது போல் இலகுவில் அத்தகைய போக்கினை சாத்தியப்படுத்த முடியாத நிலையில் இலங்கைத் தீவில் சீனாவின் செல்வாக்கு வளர்ந்துள்ளது. அதுமட்டுமன்றி சீனாவை எதிர்கொள்வதென்பது இந்தியாவால் முடியாத நிலை காணப்படும் வரை இலங்கைத்தீவை முழுமையாக இந்தியா கையாளுவதென்பது கடினமான இலக்காகும். மாறாக

வடக்கு கிழக்கு மீது கவனம் கொள்வதன் மூலம் ஓரளவு பாதுகாப்பினை இந்தியா உருவாக்கலாமே அன்றி தென் இலங்கையை மீட்பது கடனமாகவே தெரிகிறது. அவ்வாறு கடனமான போக்கினை கடைப்பிடிக்க இந்தியா முயலுவதென்பது மட்டுமே இந்தியா இலங்கைத்தீவின் இருப்புக்கான வாய்பான சூழலாகும். அது மிக அபாயமானதாக அமைய வாய்ப்புள்ளது.

### **சர்வதேச அரசியலில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றம் :**

உக்ரையின் மீதான ரஷ்சியாவின் போர் தந்துள்ள மாற்றம் உலக ஒழுங்கினை புதிய வடிவெத்திற்குள் உள்ளாக்கிவருகிறது. குறிப்பாக ரஷ்சியாவின் போர் ஒரு பக்கம் மேற்குலகத்தின் அனைத்து நியதிகளையும் மாற்றிவருவதுடன் மேற்குலகத்தினதும் நேட்டோவினதும் போர் உத்திகளையும் நெருக்கடிக்குள் இழுத்துவிட்டுள்ளது. அது மட்டுமன்றி பொருளாதார ரீதியில் மீண்டும் கறுப்புத் தங்கம் என அழைக்கப்படும் பெற்றோலியம் உலகளாவிய பொருளாதாரத்தை கட்டமைப்பதில் கவனம் கொள்ள ஆரம் பித் துள்ளது. ரஷ்சியாவின் மேற்கு ஜரோப்பாவுக்கான பெற்றோலிய ஏற்றுமதி மீதான தடை பாரிய பொருளாதார நெருக்கடியை ஜரோப்பாவுக்குள் ஏற்படுத்தியது. அத்தகைய நெருக்கடி உலகளாவிய ரீதியானதாக மாறியுள்ளது. இந்தியா-ரஷ்சிய நெருக்கமும் மேற்குலகத்தின் இந்தோ-பசுபிக் உபாயத்தின் நிலையான வடிவமற்ற போக்கும் சீனாவின் எழுச்சியை தடுக்க முடியாத நிலையை ஏற்படுத்திவருகிறது. இலங்கைத் தீவின் மீதான சீனாவின் கவனமும் கரிசனையும் குவாட் நாடுகளது இந்தசமுத்திரம் மீதான தலையீட்டை முதன்மைப்படுத்திய போதும் எழுச்சி பெற்றுமுடியாத நிலையை தந்துள்ளது. சீனாவின் பட்டி மற்றும் பாதை முன்முயற்சிக்கான நகர்வில் அங்கமான இலங்கைத் தீவு இந்தியா, அமெரிக்கா, அவஸ்ரேலியா மற்றும் ஜப்பான் போன்ற நாடுகளால் கையாஞ்சைக்கு உட்படுத்தப்படும் முயற்சியில் உள்ளதாகவே தெரிகிறது.

குறிப்பாக அமெரிக்கா ஜப்பான் அவஸ்ரேலிய இராஜதந்திரிகளது இலங்கை வருகை அதிகரித்ததுடன் அவர்களது போக்கப்பல்களும் இராஜீக நடவடிக்கைகளும்

காத்திரமானதாக மாறிவருகிறது. அண்மையில் அமெரிக்க இராஜதந்திரிகள் கொழும்பை மட்டுமல்ல வடக்குக்கான வருகையும் உறுதிப்படுத்தியிருந்தனர். அது வடக்கு கிழக்குக்கான அரசியல் களத்தை திறந்ததாகவே உணரப்பட்டுள்ளது. இலங்கை அரசியலில் இந்தியாவும் அமெரிக்காவும் ஒரே களப்பயணத்தை மேற்கொள்கிறதா இல்லையா என்ற கேள்வி அதிகரித்துள்ள போதும் இரு நாடுகளது நடவடிக்கையும் தென் இலங்கை ஆட்சியாளர்களுக்கு நெருக்கடியாக அமைய அதிக வாய்ப்புள்ளதாக தெரிகிறது.

உத்தியோகபூர்வ விஜயத்தை மேற்கொண்டு (06.11.2022) இலங்கை வருகை தந்த அமெரிக்க இராஜாங்களுக்கு தீணக்களத்தின் தெற்கு மற்றும் மத்திய ஆசிய விவகாரங்களுக்கான பொறுப்பான பணியகத்தின் பிரதிச் செயலாளர் அப்ரீன் அக்தர் அரசாங்கத்தின் உயர் மட்ட அதிகாரிகளையும் மற்றும் சிவில் சமூகப் பிரதிநிதிகளையும் சந்தித்து உரையாடியுள்ளார். இதில் தெற்காசியாவுக்கான அமெரிக்க நிதியத்தின் பிரதிநிதிகளும் கலந்து கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதன் போது இலங்கையில் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார நெருக்கடியிலிருந்து மீள்வதற்கு அவசியமான ஒதுக்குமிகு புகளை தொடர்ந்து வழங்குவது பற்றி கலந்துரையாடப்பட்டுள்ளதாக தகவல்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இதற்கு முன்பு அமெரிக்க திறைசேரியின் ஆசிய பிராந்தியத்தின் பிரதிநிதி ரொபேர்ட் கப்ரோத் வருகை தந்தது நினைவு கொள்ளத்தக்கது.

07.11.2022 வடக்குக்கு விஜயம் செய்த அவ் அமெரிக்க தூதுக் குழுவினர் வலிவடக்கு பிரதேச சபைத் தவிசாளரைச் சந்தித்து உரையாடியுள்ளனர். அதில் தவிசாளர் படையினர் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள தனியார் காணிகள், இடம்பெயர்ந்த மக்கள் பல ஆண்டுகளாகியும் மீள்குடியேற்றப்படாமை மற்றும் அக்காணிகளில் படையினர் விவசாய நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவது தொடர்பில் அமெரிக்க தூதுக்குழுவினருக்கு எடுத்துக் கூறியதாக ஊடகங்களுக்கு தெரிவித்துள்ளார். ஏற்ககுறைய 1614 ஏக்கர் காணியை கவீகரிப்பது தொடர்பில் சுற்றுலா மற்றும் காணி

அமைச்சினால் பிரதேச செயலருக்கு அனுப்பட்ட கடிதம் தொடர்பிலும் ஆவணங்கள் அமெரிக்க தூதுக்குமுவக்கு கையளிக்கப்பட்டதுடன் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது எனவும் தெரிவித்தார். அதற்கு பதிலளித்த அமெரிக்க பிரதிநிதிகள் பொது மக்களின் காணிகளை மக்களிடம் வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதாகவும் இதனை உயர்மட்ட அதிகார நிலைக்கு கொண்டு செல்வதாக உறுதியளித்தனர்.

இலங்கையின் கடற் பிரதேசத் தின் இறைமையை பாதுகாக்கும் நோக்கில் P627 எனும் கடலோர கப்பலான்றை (Vessel) அமெரிக்கா இலங்கைக் கடற்படைக்கு வழங்கியுள்ளது. கொழும்புத் துறைமுகத்திற்கு வருகை தந்த அமெரிக்க கப்பலை வரவேற்ற இலங்கைக்கான அமெரிக்க தூதுவர் இலங்கையின் கடல் இறைமையை பாதுகாக்கும் விதத்தில் மேலும் ஓர் ஒத்துழைப்பினை அமெரிக்கா வழங்கியுள்ளதாக தனது டுவிட்டர் பதிவில் தெரிவித்துள்ளார். நவீன ஆயுதங்களைக் கொண்ட கரையோரக் கப்பலானது 115 மீட்டர் நீளத்தைக் கொண்டுள்ளதுடன் 187 பணியாளர்கள் செயல்படக் கூடியதாகவும் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்குறித்த மூன்று விடயங்களும் ஒன்றோடு ஒன்று முரண் படுவதாகவும் நடவடிக்கையின் தனித் துவம் வேறுபடுத் தப்படுவதாகவும் தொரி கினிறது. அதாவது அமெரிக் காவின் இலங்கைத் தீவு மீதான கவனம் அதிகரித்துள்ளது. மிலேனிய உடன்பாடு நெருக்கடி கண்ட பிற்பாடு அதை இராஜதந்திர செய்முறையை அமெரிக்க இராஜதந்திரிகள் அதிகரித்துள்ளனர். இலங்கையின் பொருளாதார நெருக்கடியை கையாளும் விதத்தில் செயல்படும் அமெரிக்கா இலங்கைத்தீவின் அரசியலில் அதை ஈடுபாட்டை மேற்கொண்டு வருகிறது. பொருளாதார ஒத்துழைப்பு என்ற பெயரில் அரசியல் செய்துவரும் அமெரிக்கா சீனாவின் இலங்கை மீதான செல்வாக்கை கையாள முனைகிறது. சீனாவின் அரசியலை முறியடிக்கும் விதத்தில் அமெரிக் கா செயல்படுகிறதென்பது அதன் நகர் வகள் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

குறிப்பாக சீனாவின் ஹம்பாந்தோட்டை துறைமுகம் மீதான செல்வாக்குக்கு பதிலாகவும் சீனாவின் நீரழுஷ்கி கப்பலின் வருகைக்கு(2014) பின்னரான மற்றும் அண்மையில் கொழும்புத் துறைமுகத்திற்கு பிரவேசித்த யுவான் வாங்-5 தொழில் நுட்பக் கப்பலுக்கு பதில் நடவடிக்கையாகவே அமெரிக்கா இலங்கைக்கு வழங்கியுள்ள கரையோர கடற்படைக்கப்பலின் முக்கியத்துவத்தை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். இதன் மூலம் இரு நாட்டுக்குமான ஒத்துழைப்பு அதிகரிக்கும் எனவும் அதனால் சீன-இலங்கை உறவை கையாளலாம் எனவும் அமெரிக்காவின் நகர்வகள் உணர்த்துகின்றன. அவ்வாறே இலங்கைத் தீவில் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார நெருக்கடிக்கு தீவு முன்வைக்கும் நோக்கிலும் அமெரிக்க தூதுக் குழுக்களது நடவடிக்கைகளும் சந்திப்புகளும் காணப்படுகின்றன. இலங்கைக்கு பொருளாதார ரீதியில் நிதி உதவிகளை வழங்க முன்வரும் அமெரிக்கா சர்வதேச நாணய நிதியத்துடன் இலங்கையை நெருக்கமாக்கமான உறவு கொள்ளவும் முயன்று வருகிறது. இதன் மூலம் இலங்கை அரசாங்கத்தை தனது செல்வாக்குக்குள் வைத்துக் கொள்வதே அமெரிக்காவின் முயற்சியாக தெரிகிறது. இந்தோ-பசுபிக் உபாயத்தை பலப்படுத்தவும் பாதுகாக்கவும் இலங்கைத் தீவு தேவை என்பதுடன் சீனாவின் பாதை மற்றும் பட்டி முன்முயற்சியின் நகர்வை முடக்குவதற்கு இலங்கைத் தீவு அமெரிக்காவுக்கு அவசியமாகிறது. இதன்வாயிலாக சீனாவின் தைவான் நகர்வையும் கையாண்டு கொள்ள முடியுமேன அமெரிக்கா கணக்குப் போட்டுள்ளது. தற்போது சீனாவுக்கு தாய்வான் இலங்கைத் தீவா என்ற இழுபறிக்குள் அமெரிக்க சீனாவை தள்ளிவிட்டுள்ளது. இதில் எதை இழந்தாலும் சீனாவுக்கு ஆயத்தானதே. அதாவது கடலாதிக்க சமற்றலை பாதிப்படையக் கூடியதாக அமைய வாய்ப்புள்ளது. அமெரிக்காவுக்கும் அத்தகைய நெருக்கடியுள்ளதாகவே தெரிகிறது.

இதில் அமெரிக்க தூதுக்குமுனினரது வடக்கு விஜயம் அதிக குழப்பங் களைத் தந் துள்ளது. கொழும்புக்கு பாதுகாப்பையும் பொருளாதார வாய்ப்பினையும் வழங்கிய அமெரிக்கத் துர்துக்கும் தமிழ் மக்களது பிரச்சினைகளுக்கு வாக்குறுதிகளை மட்டுமே வழங்கிவிட்டு சென்றுள்ளனர்.

அவ்வாறாயின் அவர்களது வடக்குக்கான வருகை எதற்கானதென விளங்கிக் கொள்வது அவசியமானதாகவே உள்ளது. கடந்த ஒரு தசாப்தத்திற்கு மேலாக அமெரிக்காவும் மேற்குலகமும் வாக்குறுதிகளையே வழங்குகின்றனவே அன்றி செயல்பாட்டில் எதனையும் வழங்கவில்லை. அதாவது கொழும்புக்கு விஜயம் செய்த தூதுக்கும் வடக்குக்கும் சென்று வருவதனால் எந்த விமர்சனமும் ஈழத்தமிழரால் அமெரிக்க தூதுக் குழுவுக்கு ஏற்படாது என்ற அடிப்படையில் யாழ்ப்பாண வருகை அமைந்துள்ளதாகவே தெரிகிறது. இது ஒரு அரசியல் கண்துடைப்பு நகர்வாகவே விளங்கிக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. தென்னிலங்கையிலுள்ள ஆட்சியாளர்களது உறவு அமெரிக்காவுக்கானதாகவே அமெரிக்கா கருதுகிறது. தற்போதைய ஜனாதிபதி தராளவாதி என்ற அடிப்படையில் அமெரிக்க சார்பாளராக விளங்குவார் எனவும் அவரது ஆட்சியை பாதுகாப்பதற்கான நகர்வை மேற்கொள்வது அமெரிக்காவின் நலனுக்கு ஆரோக்கியமானதெனவும் அமெரிக்கா கருதுகிறது. யாழ்ப்பாண வருகையின் மூலம் வடக்கிலிருந்து எழக்கூடிய அரசுக்கு எதிரான விமர்சனங்களையும் முறியடித்துவிட முடியுமென அமெரிக்க குழு கருதுகிறது. அது மட்டுமன்றி அத்தகைய தூதுக்குழுவினது விஜயத்திற்கு பின்னால் கடந்த ஆண்டு தமிழருக்க கட்சியின் சட்ட நிபுணர் களது அமெரிக்க விஜயம் காரணமாக அமைந்துள்ளதென்ற சந்தேகமும் தவிர்க்க முடியாததாகவுள்ளது. ஆனால் மீளக்குடியேற்றப்படாமை, தனியார் காணிகளை இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளமை மற்றும் இராணுவத்தின் விவசாய நடவடிக்கைகள் அனைத்துக்கும் பின்னால் தமிழ் மக்களிடம் அரசியல் அதிகாரமின்மையே காரணம் என்பதை அமெரிக்க தூதுக் குழுவுக்கு எடுத்துக் கூறத் தவறியமை கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். அடிப்படையில் அரசியல் அதிகாரத்தை நோக்கிய நகர்வே அவசியமானது என்பது தூதுக்குழுவுக்கு உணர்த்த வேண்டிய விடயமாகும்.

அமெரிக்க தூதுக்குழுவினரது நகர்வானது இலங்கை ஆட்சியாளரைப் பாதுகாக்கவும் தமிழ் மக்களை கையாளவுமே அன்றி வேறு எதற்கானதாகவும் தெரியவில்லை. ஆனால் இலங்கைத் தீவின் ஆட்சியாளர் அனைவரும் சீனாவின் நண்பர்கள்

என்பதை இந்தியா போன்று அமெரிக்காவும் காலதாமதமாகவே புரிந்து கொள்ளும் நிலையிலுள்ளது. இலங்கையின் ஆட்சியாளர்கள் எவரும் தற்போது தாராளவாதிகள்ல. சீனா ஒரு கம்யூனிஸ் நாடுமல்ல. அது சந்தை சோஸலிஸத்தை பின்பற்றுவதாக கூறிக் கொள்கிறது. நடைமுறையில் பொருளாதார சுபீட் சத்தை அடைவதையே நோக்கமாகக் கொண்டு சர்வாதிகாரமாக செயல்படுகிறது. அத்தகைய கொள்கையுடன் ஒத்துப் போகும் இயல்பையே இலங்கை ஆட்சியாளர்களும் பின்பற்ற முயலுகிறார்கள். சீனாவின் நட்பே இலங்கை ஆட்சியாளர்களது பாதுகாப்பாகும்.

### **முழுவரை:**

இலங்கைத்தீவின் அரசியல் பொருளாதார நெருக்கடியால் எழுந்துள்ள சூழலை எதர்கொள்வதில் தென் இலங்கை விழிப்படைந்துள்ளதாகவே உணர முடிகிறது. அதாவது பொருளாதார நெருக்கடிக்கு சர்வதேச நாணய நிதியித்திடமும் ஜோராப்பிய நாடுகளிடமும் உதவியை இலங்கை ஆட்சியாளர்கள் கோரும் போது தமிழ் மக்களது இனப்பிரச்சினைக்கான தீவு பற்றிய உரையாடலும் முதன்மைப்படுத் தப்படுவதை காணமுடிகிறது. குறிப்பாக கண்டா, பிரித்தானியா மற்றும் அவ்வப்போது அமெரிக்காவும் தமிழர் பிரச்சினை பற்றிய கருத்துக்களை முதன்மைப்படுத்த முயலுகிறன. மற்றும் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களும் இலங்கைத் தீவில் தமிழர்களுக்கு தீவு சாத்தியமாகும் போதே முதலீடுகளை சாத்தியப்படும் என வாதித்து வருகின்றனர்.

மறுபக்கத்தில் இலங்கைத் தீவில் தற்போது ஏற்பட்டுள்ள ஜனாதிபதி தலைமையிலான ஆட்சியானது மேற்குலகத்திற்கு அவசியமானதாக அமைந்துள்ளதால் மேற்குலகத்தை திருப்பதிப்படுத்திக் கொண்டு அரைகுறைத் தீவை தமிழர் மீது திணித் துவிடுவது இலகுவானதென தென் இலங்கை ஆட்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர். அதாவது மேற்கிலிருந்து எழும் தமிழருக்கு ஆதரவான சூழலைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தென் இலங்கை தான் விரும்பும் தீவை ஒற்றையாட்சி வரைபுக்குள் திணித் துவிடலாம் என்ற உத்தியை வகுத்துள்ளது.

மேற்குலகத்திற்கு தமிழர் பிரச்சினைக்கு நியாயமான தீர்வு எட்டப்படுகிறதோ இல்லையோ ஆனால் ஏதோ ஒரு தீர்வு அமைந்துவிடுவதன் மூலம் மேற்குலகத் தின் நலன் பாதுகாக்கப்பட்டால் போதுமானது. அத்தகைய நலனானது சீனாவின் இலங்கை மீதான இருப்பும் இந்துசமுத்திரம் மீதான ஆதிக்கமும் தடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும். அதற்கு தென் இலங்கை மேற்குக்கு ஒத்துழைப்பு செய்யுமாயின் அதற்காக எந்த எல்லைக்கும் மேற்குலகம் போகத்தயாராக உள்ளது. இதனையே தென் இலங்கை மதிப்பீடு செய்து கொண்டு தீர்வைப் பற்றிய உரையாடலை ஆரம்பித்துள்ளது. 2002 ஆண்டு புரிநிதுணர்வு உடன்பாடும் அதன்பின்னரான அரசியலும் அத்தகைய நியமத்துக்குள்ளேயே இயங்கியது. ஆனால் அதனை 2005 இல் முன்னாள் ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ஷா சீனாவுடன் கூட்டுவைத்துக் கொண்டு தகர்த்தார்.

எனவே இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு சார்ந்து எழுந்துள்ள குழல் வரலாற்றின் நியதியாக உள்ளது. அத்தகைய வரலாற்று நியதிக்குள்ளால் தமிழ் மக்களது அரசியல் தலைவிதியை நிரணயிக்கப் போவதற்கான வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. அதனை தமிழர் அரசியல் சமூகமாக எதிர்கொள்ள வேண்டிய தேவை அவசியமானது. அவ்வாறுல்லாது கைவிடுவோமாயின் அல்லது முழுமையாக நிராகரிப்போமாயின் அமையப்போகும் முடிவிலிருந்து மீளமுடியாத நிலை ஏற்பட வாய்ப்புள்ளதாகவே தெரிகிறது. ஆனால் தென் இலங்கைக்கு ஏற்பட்டுள்ள அரசியல் பொருளாதார நெருக்கடி அத்தகைய குழலை கட்டமைத்தில் அதிக பங்கு வகித்துள்ளது. பிராந்திய அரசியலும், சர்வதேச அரசியலும், சமுத்தமிழரது அரசியல் சமூக இருப்பும் அத்தகைய குழலையே மேலும் தனித்துவமாக்கியுள்ளது. அதிலிருந்து இலங்கைத்தீவின் அரசியல் மட்டுமல்ல தமிழ் மக்களது அரசியலும் மீட்கப்படவேண்டும் அல்லது பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு தென் இலங்கை தயாராகவிட்டது. வடக்கு கிழக்காக தமிழர்கள் தயாராகவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. எப்போதும் வரலாறு தரும் வாய்ப்புக்களை தமிழ் அரசியல் சமூகமாக எதிர்கொள்ளாத போக்கொன்று தமிழர்களிடம் உண்டு. தமிழர்கள் தம்மை ஓர் அரசியல் சமூகமாக தயார்ப்படுத்திக் கொண்டு புலம்பெயர்ந்த

அமைப்புகளையும் பிராந்திய சக்தியையும் (இந்தியா) சர்வதேச சக்திகளையும் (குவாட் நாடுகள்) உலகளாவிய நிறுவனங்களையும் (ஐ.நா.சபை) ஒன்றிணைத்துக் கொள்வதன் மூலம் தீர்வின் உத்தரவாதத்தையும் வலிமையையும் பலப்படுத்த முடியும். அதற்கான அரசியல் அங்கோரத்தை அதிகரிக்க வேண்டிய கடப்பாடு தமிழ் அரசியல் சமூகத்திற்குரியதாகும். கடந் த காலத் தில் தமிழ் அரசியல் சமூகம் பல உடன்பாடுகளையும் பேச்சுவார்த்தைகளையும் எதிர்கொண்டது. அதன் அனுபவத் திலிருந் து தீர்வுக் கான நகர் வுகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். பேச்சுவார்த்தைகளும், தீர்வு உடன்பாடுகளும் இராஜதந்திர செய்முறையாகவே உள்ளன. அதனை இராஜதந் திர செய் முறைக் குள் ளாலேயே எதிர்கொள்ளப்பட வேண்டும். அத்தகைய வழிமுறையே தமிழின் அரசியல் இருப்பினை சாதகமானதாக மாற்றும். அல்லதுவிடின் மீளவும் ஒரு தோல்வியும் துயரமும் சுயநிர்ணயத்திற்கு உட்படாத தீர்வும் எதிர்கொள்ள வேண்டியதாக அமையவாய்ப்பு ஏற்படும்.

